

SÖZEL BİLDİRİ ÖZETLERİ

S-001 NAZAL SEPTAL PERFORASYON HAYVAN MODELİNDE PROPİLEN MESH İLE REKONSTRUKSİYON SONUÇLARI

Kadir Yücebaş, Ümit Taşkın, Mehmet Faruk Oktay, Serdar Altınay, Salih Aydın, Mehmet Erdil, Mehmet Beyhan Balur

Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Septal perforasyonlar nüfusun %0,9 unu etkileyen görece sık görülen bir durumdur. Perforasyon varlığında normal laminar hava akımı değişikliğe uğrayarak kurutlanma, ısıklık çalma ve burun tıkanıklığı gibi semptomlar verir. Anterior septal perforasyonların genişlemesi ile burnun dorsal ve kaudal septal desteğinin bozulmasına sebep olabilir böylece nazal tip kolapsı ve/veya semer burun deformitesi gibi estetik sorunlar da oluşabilir. Hastanın şikayetleri nazal hijyen ve septal buton gibi konservatif yöntemler ile kontrol altına alınamayabilir cerrahi tedavi septal perforasyon tedavisinde denlenmektedir. İnterpozisyonel greft olarak alloderm, gore teks, polietilen, titanyum gibi çok çeşitli allogreftler kullanılmış ancak hiçbiri altın standart olamamıştır. Bizde çalışmamızda tavşanlarda septal perforasyon modeli oluşturarak rekonstruksiyonunda interpozisyonel greft olarak polipropilen mesh kullandık. Örneklerin 5 tanesinde (%62,5) enflamatuar yanıt +1 iken, 1 tanesinde (%12,5) +2, 2 tanesinde (%25) mikroabse formasyonu oluşturan belirgin nötrofil lökosit kümelenmesi +3 izlendi. Mesh çevresinde 4 adet (%50) tavşanda hafif fibrozis, 1 adet (%12,5) tavşanda orta derecede fibrozis izlenirken 3 tavşanda (%37,5) fibrozis izlenmedi. +1 fibrozis dâhil edildiğinde tavşanların %87,5'inde fibrozis yok ya da hafif şiddetli idi. Belirgin fibrozis gösteren hiçbir tavşan yoktu. Yabancı cisim reaksiyonu birkaç adet dev hücre ile sınırlı olup yalnızca 2 (%25) tavşanda granülom formasyonu izlenirken 6 (%75) tavşanda granülom görülmedi. Mesh dokusunun periferinde yer yer yoğun vasküler proliferasyon mevcuttu, hatta reepitelizasyon dikkat çekti. Sonuç olarak mesh materyali septal mukozaya iyi bir biyouyumluluk göstermekte idi.

Anahtar Kelimeler: septal perforasyon, propilen mesh, hayvan modeli

S-002 DENEYSEL OLARAK OLUŞTURULMUŞ ATROFİK RİNİTLİ SIÇANLARDA YAĞ DOKUSUNUN MUKOZA ALTINA ENJEKSİYONUNUN ETKİLERİ

Mehmet Beyhan Balur, Mehmet Faruk Oktay, Ümit Taşkın, Salih Aydın, Serdar Altınay, Kadir Yücebaş, Duygu Sultan Çelik

Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Amaç: Bu çalışmadaki amaç, deneysel olarak atrofik rinit oluşturulmuş ratlarda submukoza altına enjekte edilen yağ dokusunun hastalığa olan etkisini histopatolojik olarak olarak değerlendirmektir.

Materyal ve metod: Wistar Hanover cinsi, 12 albino erkek sıçan çalışmaya dâhil edildi. Aktive Pasteurella multocida toksini soğuk zincir kurallarına uygun şekilde temin edildi (Acam produces Pasteurella multocida toxin 50.0 ug). Hayvanlara; çalışmanın başında 21 gün

boyunca serum fizyolojik ile seyreltilmiş pasteurilla multocida toksini her iki nazal kaviteye verilerek atrofik rinit oluşturuldu. Çalışmaya alınan toplam 11 hayvan 3 gruba ayrıldı. Birinci Grup: 11 hayvanın sağ nazal kavitelelerinden oluşturuldu (kontrol grubu). İkinci grup; 7 adet nazal kaviteden (sol) oluşturuldu. Anestezi sonrası karın bölgesinden liposuction ile elde edilen lipoaspirat nazal kaviteye submukozal enjekte edildi. Üçüncü grup: 4 adet nazal kaviteden (sol) oluşturularak sadece alt karın kadranına 1/1000000 konsantrasyonunda adrenalin infiltre edildi (Sham). Yağ enjeksiyonundan 2 hafta sonra sıçanlar dekapite edilerek nazal kaviteleleri dudak derisi ile birlikte blok olarak çıkarıldı ve patolojik incelemeye gönderildi.

Bulgular: Bazal tabaka dejenerasyonu ve glandüler atrofi yağ enjeksiyonu yapılan grupta diğer iki gruba göre anlamlı olarak daha az bulundu ($p < 0.05$). Diğer patolojik bulgular açısından ise gruplar arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmadı.

Sonuç: Atrofik rinitte yağ dokusu enjeksiyonun hacim genişletici etkisi yanında içerdiği kök hücrelerinin hasarlı mukoza üzerindeki etkisi söz konusu olabilir. Çalışmamızın sonucunda yağ enjeksiyonu ile nazal kavitede kavite daraltıcı bir etkinin oluşabileceği gözlemlendi. Yağ enjeksiyonu yapılan grupta ayrıca atrofik rinitin patolojik parametrelerinden ikisinde (glandüler atrofi ve bazal membran dejenerasyonu) anlamlı derece de gerileme gözlemlendi. Bunun dışında yağ enjeksiyonu yapılan grupta anlamlı olmasa da vaküoler dejenerasyon ve konjesyon bulgularının kontrol grubuna göre daha az görüldüğü saptandı. Çalışmamızın sonucuna göre atrofik rinitte yağ enjeksiyonu kullanımının histopatolojik düzeyde olumlu etkisinin olduğu söylenebilir. Uygulaması kolay olan bu yöntemin yeni çalışmalarla araştırılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: atrofik rinit, yağ enjeksiyonu, hayvan modeli

S-003 NAZAL POLİPOZİSLİ KRONİK RİNOSİNÜZİT HASTALARINDA IL-17A VE IL-23 DÜZEYLERİ

Rahime Koca¹, Mete Eyigör², Üstün Osma¹, Hülya Eyigör¹, Mustafa Deniz Yılmaz¹, Ömer Tarık Selçuk¹, Levent Renda¹, Meral Gültekin²

¹Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi KBB ve Baş Boyun Cerrahisi Kliniği Antalya

²Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı Antalya

AMAÇ: Nazal polipozisli kronik rinosinüzitin(CRSwNP) etyoloji ve patogenezi açık olmamakla birlikte birçok sitokinin rol aldığı bilinmektedir. Enflamasyonda rol oynayan sitokinler, çeşitli mekanizmalarla eozinofil göçü ve aktivasyonundan sorumlu tutulmaktadır. İnterlökin - 23'ün(IL-23) direk interlökin 17A(IL-17) üretimini ve erken nötrofil toplanmasını indükleyerek patogenezi kritik bir rol aldığı düşünülmektedir. CRSwNP'nin patogenezi IL-17'nin rolünü tanımlayan çalışmalar mevcut olup IL-23 ile yapılmış çalışmalara rastlanamamıştır.

YÖNTEM: Kulak Burun Boğaz Hastalıkları polikliniğine son 12 haftadır var olan burun tıkanıklığı, nazal ve postnazal akıntı, fasiyal ağrı şikayetleri ile başvuran 18 yaş üzeri hastaların yapılan endoskopik muayene ve CT ile nazal polip saptanan 25 kronik rinosinüzitli hasta çalışma grubunu ve 25 sağlıklı birey kontrol grubunu oluşturdu. Çalışma ve kontrol grubunun serum ve nazal lavajlarında IL-17 ve IL-23 düzeyleri ELISA yöntemiyle ölçüldü.

BULGU: Çalışma hastalarının ortalama serum IL-17 düzeyi 10.2 pg/ml olarak saptanırken kontrol grubunun ortalama serum IL-17 düzeyi 5.0 pg/ml olarak bulundu. Çalışma grubundaki ortalama nazal lavaj IL-17 düzeyi 16.8 pg/ml olarak bulunurken kontrol grubundaki ortalama nazal lavaj IL-17 düzeyi 1.0 pg/ml olarak saptandı. Serum IL-17 ve IL-23 düzeylerinde hasta grubu ile kontrol grubu arasında anlamlı istatistiksel fark bulunamamasına rağmen, lavaj sıvılarında hasta grubu ve kontrol grubu arasında IL-17 düzeylerinde anlamlı fark tespit edildi ($p < 0.001$). Nazal lavaj sıvısında hiç bir hastada IL-23 saptanmamış olup, serum IL-23 seviyeleri açısından kontrol grubu ve çalışma grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p = 0.077$).

SONUÇ: Nazal lavaj sıvılarında IL-17 açısından anlamlı fark saptanması lokal enflamasyonun önemini gösteren bir bulgu olarak nazal polipozis etyopatogenezinde, karmaşık immunolojik mekanizmaları oluşturan enflamatuvar sitokinlerin arasında IL-17'nin rol olabileceğini desteklemiştir.

Anahtar Kelimeler: IL-17, IL-23, Kronik rinosinüzit, Nazal polipozis

S-004 ALT KONKA HİPERTROFİLERİNDE RADYOFREKANS ABLASYON, PARŞİYEL REZEKSİYON VE TURBİNOPLASTİ SONUÇLARININ RİNOMANOMETRİ, MUKOSİLİYER AKTİVİTE VE NOSE İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Enver Altaş¹, Buket Özel Bingöl¹, Kübra Topal¹, Ozan Kuduban², Muhammet Sedat Sakat³, Fatih Bingöl², Muhammet Recai Mazlumoğlu¹

¹Atatürk Üniversitesi KBB Ana Bilim Dalı, Erzurum

²Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Erzurum

³Palandöken Devlet Hastanesi, Erzurum

Bu klinik çalışmadaki amaç alt konka hipertrofinin tedavi yöntemlerinden olan radyofrekans ablasyon, parşiyel konka rezeksiyonu ve turbinoplastinin; nazal pasaj açıklığı, mukosilier klirens ve nazal obstrüksiyon semptomları üzerine etkilerinin prospektif olarak araştırılmasıdır.

Alt konka hipertrofisi tanısı alan 76 kişilik hasta grubu ve burun tıkanıklığı şikayeti olmayan 25 kişilik kontrol grubu oluşturuldu. Hasta grubundan 25 hastaya radyofrekans ablasyon, 31 hastaya parşiyel alt konka rezeksiyonu, 20 hastaya turbinoplasti yapıldı. Tüm hastalara pre-op, post-op 1. ve 6. aylarda rinomanometri yapıldı, pre-op ve post-op 6. ayda mukosilier klirens zamanlarına bakıldı ve NOSE anket çalışması yapıldı. Her üç yöntemin de alt konka

hipertrofilerinde etkili ve güvenli bir yöntem olduğu ve turbinoplastinin diğer iki yöntemden daha erken sonuç verdiği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Alt konka hipertrofisi, turbinoplasti, mukosiliyer aktivite

S-005 SEPTOPLASTİ SONRASI NAZAL İRRİGASYONDA DÜŞÜK BASINÇ YÜKSEK VOLÜMLÜ SALİN + FLUTİKAZON PROPİONAT KOMBİNASYONU KULLANIMI

Selahattin Tugrul¹, Remzi Dogan², Erol Şentürk¹, Sabri Baki Eren¹, Ayşenur Meriç¹, Orhan Özturan¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bayrampaşa Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Bölümü, İstanbul

AMAÇ: Septoplasti, nazal obstrüksiyon şikayeti ile başvuran hastalara uygulanan en sık cerrahi prosedürdür. Septoplasti sonrası erken dönemde hastanın konforunu artırmak ve iyileşmeyi hızlandırmak için çeşitli nazal irrigasyon yöntemleri kullanılmakta olup günümüzde etkili ve genel kabul gören bir yöntem bulunmamaktadır. Flutikazon propionat ve nazal salin irrigasyonu nazal patolojilerin tedavilerinde uzun zamandan beri kullanılmaktadır. Çalışmamızda septoplasti sonrası erken dönemde düşük basınç yüksek volümlü nazal salin irrigasyonu ile flutikazon propionatın kombine şekilde kullanımı düşük volümlü yüksek basınçlı nazal salin irrigasyonu ile karşılaştırıldı.

METOD: Çalışmamıza nazal septal deviasyon nedeniyle septoplasti olan 73 hasta dahil edildi. Hastalar randomize şekilde iki gruba ayrılarak dört hafta nazal irrigasyon uygulandı. Grup 1 (n=40):Düşük volümlü yüksek basınçlı nazal salin irrigasyonu Grup 2 (n=33):Düşük basınçlı yüksek volümlü nazal salin+ flutikazon propionat kombinasyonu.

Hastalar, görsel analog skala (VAS), hastalıkla ilişkili hayat kalitesi skorları (NOSE), nazal muayene skorları, akustik rinometri, rinomanometri ve nazal peak inspiratuar flow (PNIF) ölçümleri değerlendirilerek karşılaştırıldı.

BULGULAR: Her iki grup arasında yaş ve cinsiyetler açısından anlamlı fark bulunmamaktadır. Grup 2'de grup 1'e göre görsel analog skollardaki artış daha fazla idi. Hastalıkla ilişkili hayat kalitesi skorları grup 2'de grup 1'e göre anlamlı şekilde daha fazla azalmıştı. Grup 2'de grup 1'e göre nazal muayenede daha az ödem ve daha az krutlanma görüldü. Her iki grupta hiçbir vakada sineşi görülmedi. Grup 2'de grup 1'e göre nazal havayolu direncindeki azalma anlamlı şekilde daha fazla idi. Grup 2'de minimal kesit alan ve nazla volüm değerleri preop değerlere göre grup 1'den daha fazla artış gösterdi. Nazal peak inspiratuar flow değeri grup 2'de grup 1'den anlamlı şekilde daha fazla arttı.

SONUÇ: Septoplasti sonrası erken dönemde düşük basınçlı yüksek volümlü nazal salin ve flutikazon propionat kombinasyonu kullanımı, hasta memnuniyetini ve nazal hava akımını artıran, ödem ve krutlanmayı azaltan etkili bir irrigasyon yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: flutikazon propionat, irrigasyon, yüksek volüm, nazal septoplasty, salin

S-006 PEDIATRİK AKUT RİNOSİNÜZİT TEDAVİSİNDE DÜŞÜK BASINÇLI YÜKSEK VOLÜMLÜ NAZAL SALİN + FLUTİKAZON PROPİONAT UYGULAMASI

Selahattin Tugrul¹, Remzi Dogan², Sabri Baki Eren¹, Ayşenur Meriç Hafız¹, Orhan Özturan¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bayrampaşa Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Bölümü, İstanbul

AMAÇ: Pediatrik akut rinosinüzit viral üst solunum yolu enfeksiyonunun en sık görülen komplikasyonudur. Akut rinosinüzit tedavisinde standart olarak uygulanan antibiyoterapi, yan etkileri olan pahalı bir uygulama olup üst solunum yolu bakterilerinde bu tedaviye karşı direnç gelişimi olabilmektedir. Flutikazon propionat ve nazal salin irrigasyonu sinonazal hastalıkların tedavilerinde uzun zamandan beri kullanılmaktadır. Çalışmamızda pediatrik akut rinosinüzit tedavisinde düşük basınç yüksek volümlü nazal salin irrigasyonu ile flutikazon propionatın kombine şekilde kullanımı değerlendirildi.

METOD: Çalışmamızda pediatrik yaşda 91 akut rinosinüzitli vaka dahil edildi. Hastalar randomize şekilde iki gruba ayrıldı. Birinci gruba (n=45) standart tedavi (antibiyoterapi+ nazal dekonjestan) iki hafta, ikinci gruba (n=46) düşük basınçlı yüksek volümlü nazal salin+ flutikazon propionat kombinasyonu üç hafta uygulandı. Hastaların klinik skorları, radyolojik değerlendirmeleri (Waters grafisi), nazal peak inspiratuar flow (PNIF) ölçümleri, total semptom skorları, hematolojik parametreleri (WBC, CRP, ECR) değerlendirilerek karşılaştırıldı.

BULGULAR: Her iki grup arasında yaş, cinsiyet, kilo ve boy açısından anlamlı fark bulunmamaktadır. Klinik skorlarda iyileşme grup 2'de daha hızlı olmakla birlikte 21. gün skorları arasında anlamlı fark bulunmamaktadır. Her iki grupta da tedavi sonrası radyolojik değerlendirmeler (Waters grafisi) arasında anlamlı fark yoktu. Her iki grupta tedavi sonrası PNIF değerlerinde anlamlı artış olmasına rağmen grup 2'deki artış grup 1'e göre daha fazladır. Rinore, nazal konjesyon, boğaz kaşıntısı ve öksürük semptomları grup 2'de grup 1'e göre daha hızlı iyileşti. Burunda kaşıntı ve hapsirme şikayetleri grup 2'de anlamlı şekilde daha az görüldü. Hematolojik parametreler her iki grupta üçüncü haftanın sonunda anlamlı şekilde azaldı.

SONUÇ: Çalışmamızda literatürde ilk kez düşük basınçlı yüksek volümlü nazal salin ve flutikazon propionat karşımı birlikte kullanıldı ve pediatrik akut rinosinüzit tedavisinde etkin bulunmuştur. Uyguladığımız tedavi pediatrik akut rinosinüzitte yeni bir tedavi yöntemi olarak tek başına veya standart tedavi ile kombine halde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: klinik skorlar, flutikazon propionat, nazal salin irrigasyonu, pediatrik rinosinüzit

S-007 ALLERJİK RİNİTTE MAKSİLLER SİNÜS AERASYONU

Mustafa Kaymakçı¹, Fuat Erel², Erdoğan Bülbül³, Haşmet Yazıcı¹, Mustafa Acar⁴, Bahar Yanık³

¹Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, Balıkesir

²Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Allerji ve Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

³Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Ana Bilim Dalı, Balıkesir

⁴Eskişehir Yunus Emre Hastanesi Kulak Burun Boğaz Kliniği, Eskişehir

AMAÇ: Bu çalışma da allerjik rinit ve maksiller sinus aerasyonu arasında bir ilişki olup olmadığı araştırılmıştır.

YÖNTEM: Allerjik rinit semptomları olan ve prick testi ile atopik olduğu tespit edilen otuziki hastadan çalışma grubu oluşturuldu. Prick testi negatif olan ve allerjik rinit semptomları olmayan otuz hasta ise kontrol grubunu oluşturdu. Tüm hastalara 3D paranasal sinüs tomografisi çekildi ve maksiller sinüs hacimleri hesaplandı.

BULGULAR: Çalışma grubunda total maksiller sinüs hacmi 21,87cm³ kontrol grunda ise 30,15 cm³ olarak bulundu(p<0,05).

TARTIŞMA: Allerjik rinit maksiller sinüs aerasyonunu baskılayan bir faktördür. Bu durum maksiller sinüse yönelik cerrahi girişimlerde komplikasyon riskini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: maksiller sinüs, allerjik rinit, aerasyon

S-008 DENEYSEL OLARAK OLUŞTURULMUŞ ATROFİK RİNİTLİ SIÇANLARDA OZON TEDAVİSİNİN ETKİNLİĞİ

Bengül Altaş¹, Ümit Taşkın¹, Salih Aydın¹, Kadir Yücebaş¹, Mehmet Faruk Oktay¹, Serdar Altınay², Duygu Sultan Çelik³, Bilgehan Güntekin¹

¹Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, KBB Kliniği, İstanbul

²Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Bölümü, İstanbul

³Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hayvan Deneyleri Deneysel Araştırma ve Beceri Merkezi, İstanbul

Atrofik rinit; nazal mukozanın atrofi ile karakterize, kabuklanma, burun tıkanıklığı ve kanamalarla kendini gösteren bir mukoza hastalığıdır. nazal kavitede karutlanma, kuru ve atrofik bir mukoza ile karakterize bir hastalıktır. Atrofik rinitteki patoloji; herhangi bir sebepten dolayı mukoza, submukoza hatta kemik dokuların atrofiye uğraması ve mukosilier transport sistemin işlevsiz kalmasıdır. Tedavisi daha çok semptomları gidermeye yöneliktir. Mukozadaki hastalığı gidermeye yönelik çeşitli maddeler denenmiştir. Ozon ise oksijen atomu taşıyan antioksidan enzimleri aktive eden bir moleküldür. Bu çalışmada da ozonun atrofik rinite bağlı mukozadaki hasar üzerine etkisi hayvan denekleri üzerinde araştırıldı. Active Pasteurella multocida toksini (Abcam® product code: ab63832) hesaplanarak serum fizyolojik ile seyreltilerek hazırlandı (0,4µg/kg). Pasteurella multocida toksini 21 gün 1x1

damla ratların nazal kavitelerine verildi. Histolojik olarak atrofik rinit oluşturulduktan sonra 6 tane sıçana rektal ozon gaz halinde 1 hafta verildi. Ozon grubu ve kontrol grubundaki histopatolojik bulgular değerlendirildi. Mikroskopide; epitelyal değişiklikler (epitelyal hiperplazi, goblet hücre kaybı, silya kaybı ve lamina propriada inflamatuvar infiltrasyon olup olmadığına bakıldı. Ozon gazı, Herrmann firmasının Hyper Medozon comfort cihazı ile gaz halinde 60µl/kg olarak intrarektal olarak verildi. Hemotoksilen Eozin (H&E) ve Periyodik Asit Schiff (PAS) ile boyama işlemi sonrası preparatlar ışık mikroskopi altında (Olympus BX51) histopatolojik değişiklikleri saptamak amacıyla değerlendirmeye alındı. Histopatolojik inceleme literatüre uygun histolojik skalalar kullanılarak yapıldı. (Harkema 1989,1997) Skorum; + minimal, ++orta, +++ şiddetli olarak değerlendirildi. İntrarektal ozon tedavisi atrofik rinitdeki histopatolojik değişiklikleri olumlu olarak etkilese de ozon verilen grupla ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gösterilememiştir. Denek sayısının artırılması, ozon verilme yönteminin değiştirilmesi ile ileride yapılacak olan çalışmalara öncülük edeceği düşünülmektedir. Daha fazla deneysel çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: ozon, atrofik rinit, Pasteurella multocida

S-009 NAZAL REKONSTRÜKSİYON: KLİNİK TECRÜBEMİZ

Görkem Eskiizmir¹, Gizem Karaca¹, Meltem Demirdağ¹, Erdoğan Özgür², Gökçe Tanyeri³

¹Celal Bayar Üniversitesi, KBB ve BBC Anabilim Dalı, Manisa

²Nazilli Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Bölümü, Aydın

³Yerköy Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Bölümü, Yozgat

AMAÇ: Burun yerleşimli melanom dışı deri kanserlerinin tedavisinde altın standart tedavi yöntemi cerrahi eksizyondur. Ancak, oluşan defektin rekonstrüktif cerrahi teknikler ile onarımı gerekmektedir. Bu çalışmada, kliniğimizde tümör rezeksiyonu nedeniyle nazal rekonstrüksiyon uygulanan olgularının retrospektif analizi sunulmuştur.

OLGULAR ve METOD: Kasım 2007- Aralık 2013 tarihleri arasında burun yerleşimli deri kanseri eksizyonu sonrasında flep veya greft ile nazal rekonstrüksiyon uygulanan olgular çalışmaya dahil edilmiştir. Bu olguların demografik bilgileri (yaş, cinsiyet), tümörün yerleşimi, histopatolojik tipi, alttipi ve boyutu, defekt alanının boyutu ve kalınlığı, rekonstrüksiyon tekniği ve gelişen komplikasyonlar gibi özellikler hasta kayıtlarından ve olguların pre-, intra- ve postoperatif fotoğraflarından elde edilmiştir.

BULGULAR: Burun üzerinden tümör eksizyonu sonrasında nazal rekonstrüksiyon uygulanan 70 olgunun 35'i erkek, 35'i kadındı ve yaş ortalaması 66.3±11.7 idi. Bu olguların 51'inde bazal hücreli karsinom, 12'sinde yassı hücreli karsinom, 7 olguda diğer histopatolojik tümör tipleri (verrüköz karsinom, melanom, vs.) saptandı. Tümörler en sık nazal dorsum (33, %47.1) ve yan duvar (20, %28.6) yerleşimliydi. Olguların sadece 3 tanesinde defekt primer onarım ile kapatılabilmemiş 67 olguda flep veya greft uygulama gereksinimi ortaya çıkmıştır.

SONUÇ: Burunda oluşan defektlerin onarımı için flep veya greft uygulamaları sıklıkla gerekmektedir. Oluşan nazal defektin yerleşimi, boyutu, kalınlığı, tümör karakteri ve kozmetik kaygılar birlikte değerlendirilerek rekonstrüksiyon için en uygun teknik belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: deri kanserleri, rekonstrüksiyon, burun

S-010 OSA HASTALARINDA AHİ-RDİ SKORLARI ARASINDAKİ ANLAMLI FARKLILIĞIN ARAŞTIRILMASI: ÜST HAVA YOLUNDAKİ DARLIK VE ALAN-UZUNLUK ÖLÇÜM BULGULARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Murad Mutlu¹, Nurcan Ertan², Atılay Yaylacı¹, Melike Banu Yücege³, Hikmet Fırat³, Sadık Ardiç⁴, Baki Hekimoğlu⁵, İstemihan Akın⁶

¹S.B. Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve A.Hastanesi K.B.B. Kliniği, Ankara

²S.B. Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve A.Hastanesi Radyoloji Kliniği, Ankara

³S.B. Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve A.Hastanesi Göğüs Hastalıkları Kliniği, Ankara

⁴Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kars

⁵Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Ana Bilim Dalı, Karabük

⁶Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi K.B.B. Ana Bilim Dalı, Kars

GİRİŞ: RDİ değeri, apne ve hipopne indeksine ilave olarak RERA (Arousal ile artmış solunum çabası) ve üst solunum yolu direncini de içeren bir parametredir. Genelde AHİ-RDİ skorları birbirine yakın olmasına rağmen bazen aralarında yüksek oranlı fark görülebilir. Bu çalışmada, AHİ-RDİ değerleri arasında %50 den fazla fark bulunan hastalara tomografi çektilirip darlık ve alan-uzunluk ölçümleri hesaplanarak bu farkı oluşturacak bulguların araştırılması amaçlandı.

GEREÇ-YÖNTEM: Randomize - çift kör- kontrollü prospektif çalışmamıza PSG yapılmış 132 hasta dahil edildi. Hastalar AHİ-RDİ değerleri arasındaki farka göre 3 gruba ayrıldı. Birinci grup, AHİ-RDİ skorları birbirine yakın olan, kontrol grubu idi. AHİ-RDİ değerleri farkı %50'den fazla olan hastalar ise, basit horlama grubu (2.Grup) ve hafif-orta OSA grubu (3.Grup) olarak iki gruba ayrıldı. Hastaların nazofarinks ile subglottik mesafe arasını içeren bilgisayarlı tomografileri çekilerek sagittal ve koronal kesitler elde edildi. Bu kesitlerden uzunluk ve alan ölçümleri yapıldı. Konka bülloza ve septum deviasyonu varlığı not edildi. Sonuçlar one-way ANOVA ve t-test ile istatistiksel olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Her üç grubun yaş, BMI ve boyun çevreleri ölçümleri birbirine yakın idi. Epworth Uykululuk Skalası değerleri arasında anlamlı fark yok idi. Grupların AHİ ve RDİ skor ortalamaları sırasıyla 1.grupta 17,9 -18,5; 2.grupta 3,2 - 11,3 ve 3.grupta 14,6 - 27,4 olarak tespit edildi. Üst solunum yolu uzunluğu (mm), uvula kalınlığı(mm), nazofarinks - orofarinks ve hipofarinks alanları (mm²) ölçümleri arasında anlamlı fark saptanmadı. Retrofaringeal yumuşak doku kalınlığı ise 2.grupta diğerlerine göre anlamlı olarak yüksek idi (p<0,05). Konka bülloza ve septum deviasyonu açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmadı.

SONUÇ: AHİ ve RDİ değerleri arasında yüksek fark bulunan hastalarda, retrofaringeal yumuşak doku kalınlığı dışında, bu farkı oluşturacak önemli bir bulguya rastlanmadı.

Anahtar Kelimeler: AHİ, RDİ, Üst hava yolu anatomisi, AHİ-RDİ değerleri arasındaki fark, Tomografi

S-011 MESLEKSEL ALLERJENLER: KÖPEK EĞİTMENLERİ ARASINDA ALLERJİ PREVELANSI

Gülin Gökçen Kesici¹, Arzu Karataş Toğral², İlhan Ünlü³, Engin Tutkun⁴

¹Ankara Meslek Hastalıkları Hastanesi KBB Kliniği, Ankara

²Başkent Üniversitesi Dermatoloji ABD, Ankara

³Düzce Üniversitesi KBB ABD, Düzce

⁴Ankara Meslek Hastalıkları Hastanesi Toksikoloji, Ankara

Yapılan çalışmalarda hayvanlar ile ilgili meslek gruplarında solunum hastalıkları ve allerjik hastalık riskinin arttığı gösterilmiştir. Meslek ile ilişkili duyarlılık cilt reaksiyonları, rinit, konjunktivit, artmış bronşial cevaplar ve astım şeklinde görülebilir. Bu çalışmada köpek eğitmenleri arasında allerjik hastalık prevalansı araştırılmıştır. Bu amaçla Ankara Çevik Kuvvet Köpek Eğitim Merkezi'nde görevli 56 köpek eğitmeni ve kontrol grubu olarak herhangi bir hayvan ile teması olmayan ve çimen teması açısından iç mekan işlerde çalışan 150 işçi çalışmaya dahil edildi. Allerjik semptomların değerlendirildiği bir anket yapılarak, cilt ve nasal muayenenin ardından solunum allerjen serisi uygulandı. Köpek eğitmenleri açısından mesleki allerjenler olan köpek epiteli ve çimene duyarlılık kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu. Sonuç olarak hayvanlar ile ilgili meslek grupları periyodik muayeneler ile izlenmeli, atopik kişiler erken tespit edilmeli ve koruyucu eğitimler verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: allerji, köpek eğitmeni, mesleki allerjenler

S-012 LET-DOWN VE PUSH-DOWN SEPTORİNOPLASTİ SONUÇLARIMIZ

Ozan Kuduban¹, Cüneyt Kucur²

¹Erzurum Bölge Eğitim Araştırma Hastanesi Kulak Burun Boğaz Kliniği, Erzurum

²Dumlupınar Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Kliniği, Kütahya

GİRİŞ: Rinoplasti fonksiyonel ve kozmetik amaçlı uygulanan yaygın bir operasyondur. Uygun teknik kullanmak ameliyat sonrası hasta memnuniyetini artırdığı gibi sekonder veya revizyon cerrahi gereksinimini ortadan kaldıracaktır. Bu sunumumuzda ileri derecede nazal septal deviasyon ve asimetrik nazal çatı veya nazal deformitesi olan hastaların cerrahisinde kullanılan hayati öneme sahip manevraları ve bu konuda cerrahi bir algoritma ortaya koymayı amaçladık.

METODLAR: Çalışmaya ileri derecede septum deviasyonu ve nazal deformitesi mevcut olan 23 hasta alındı. 10 hastada eğri burun, 13 hastada asimetrik nazal kemik ve ileri derecede septum deviasyonu mevcut idi. Bütün operasyonlar kapalı rinoplasti tekniği ile gerçekleştirildi. Cerrahi sonuçları, komplikasyonlar, deformite paternine göre kullanılan cerrahi manevralar analiz edilmiştir. Ortalama takip süresi 12 aydır (6-18 ay). İki farklı grupta kullanılan septorinoplasti operasyon teknikleri ortaya konuldu. Bütün hastalara cerrahinin ilk basamağı olarak septoplasti uygulandı (Tablo1). Hump rezeksiyonunu takiben 10 (%44) hastada nazal kemik lateral duvarından tek taraflı wedge rezeksiyon ile diğer tarafa lateral osteotomi, 13 (%56) hastada bilateral lateral osteotomi ile beraber nazal geniş olan tarafa intermediate osteotomi yapıldı. Hastaların 12 (%52) tanesinde dorsum deformitesi için spreader greft kullanıldı. Anahtar cerrahi manevralar Tablo 2’de gösterilmiştir.

SONUÇLAR: Postoperatif dönemde ciddi bir komplikasyon gözlenmedi. Objektif analizler sonucunda hastaların %80’inde septum deviasyonunun tamamen düzeldiği ve nazal çatıdaki eğriliğin ve asimetrinin giderildiği gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Septoplasti, septorinoplasti, nazal deformite, septum deviasyonu

S-013 PASİF VE AKTİF SİGARA KULLANIMININ NAZAL MUKOSİLİYER KLİRENS SÜRESİ ÜZERİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Gül Soylu Özler¹, Gökçe Özel Şimşek², Ercan Akbay¹, Ertap Akoğlu¹

¹Mustafa Kemal Üniversitesi, KBB ABD, Hatay

²Kırıkkale Üniversitesi, KBB ABD, Kırıkkale

GİRİŞ: Nazal mukosilyer klirens, nazal solunum epitelinin en önemli savunma mekanizmasıdır. Bu çalışmada pasif ve aktif sigara kullanımının nazal mukosilyer klirens süresi üzerine etkisini araştırılmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmaya grubunu 25 sağlıklı aktif ya da pasif kullanımı olmayan olgu, 25 pasif sigara kullanıcısı ve 25 aktif sigara kullanıcısı oluşturmakta idi. Ayrıntılı anamnez, kulak burun boğaz muayenesi ve nazal endoskopi sonrasında nazal mukosilyer klirens süresi, sakkarin testi ile ölçüldü.

BULGULAR: Ortalama nazal mukosilyer klirens süresi sağlıklı grupta $11,68 \pm 2,80$; pasif sigara kullanımı olan grupta $15,08 \pm 3,41$; aktif sigara kullanımı olan grupta $15,3 \pm 2,34$ olarak bulundu. Ortalama nazal mukosilyer klirens süresi pasif ve aktif sigara kullanımı olan gruplarda sağlıklı gruba göre anlamlı derecede daha uzamış olarak saptandı ($p=0,0001$). Pasif ve aktif sigara kullanımı olan grupların ortalama nazal mukosilyer klirens süresi istatistiksel olarak farklı bulunmadı ($p \geq 0,05$). Aktif sigara kullanımı olan grupta sigara tüketim miktarı ile ortalama nazal mukosilyer klirens süresinde uzama arasında pozitif korelasyon saptandı ($p=0,0001, r=0.433$).

TARTIŞMA ve SONUÇ: Bu çalışmada, pasif ve aktif sigara kullanımının nazal mukosilyer klirens süresini uzattığı saptanmıştır. Bu nedenle, pasif ve aktif sigara kullanımı olan hastalar sinonazal enfeksiyonlar ve orta kulak enfeksiyonları açısından daha yakinen takip edilmelidir

Anahtar Kelimeler: Pasif sigara kullanımı, aktif sigara kullanımı, nazal mukosilyer klirens süresi

S-014 SEPTOPLASTİNİN ERKEK CİNSEL YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE ETKİSİ

Gül Soylu Özler¹, Serkan Özler²

¹Mustafa Kemal Üniversitesi, KBB ABD, Hatay

²Antakya Devlet Hastanesi, Üroloji Kliniği, Hatay

GİRİŞ: Septum deviasyonu, kronik nazal tıkanıklığın en sık sebebidir. Bu çalışmanın amacı septum deviasyonu olan erkeklerin cinsel yaşam kalitesini değerlendirmek ve septoplastinin erkek cinsel yaşam kalitesi üzerine etkisini araştırmaktır.

GEREÇ-YÖNTEM: 30 septum deviasyonu olan erkek hasta ile 30 erkek kontrol hastası çalışmayı tamamladı. Hastaların cinsel yaşam kalitesi uluslararası erektil fonksiyon anketi kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR: Septum deviasyonu olan grubun erektil fonksiyon, orgazmik fonksiyon, cinsel istek, ilişki tatmini, genel tatmin skorları kontrol grubuna göre istatistiksel anlamlı derecede daha düşük idi ($p < 0.05$). Septum deviasyonu olan hastaların erektil fonksiyon, orgazmik fonksiyon, cinsel istek, ilişki tatmini, genel tatmin skorları septoplasti öncesi ve sonrası istatistiksel anlamlı derecede farklı olarak saptandı ($p < 0.05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ: Septum deviasyonunun erkek cinsel yaşam kalitesi üzerine olumsuz etkileri vardır. Septoplasti, eşlik eden cinsel bozuklukların önlenmesinde etkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Septum deviasyonu, cinsel yaşam kalitesi, uluslararası erektil fonksiyon anketi

S-015 SAĞLIKLI KADINLARDA MENSTRÜEL SIKLUS ESNASINDA MUKOSİLİYER KLİRENS SÜRESİ

Oya Soylu Karapınar¹, Gül Soylu Özler²

¹Mustafa Kemal Üniversitesi, Kadın Doğum Hastalıkları ABD, Hatay

²Mustafa Kemal Üniversitesi, KBB ABD, Hatay

GİRİŞ: Nazal mukosilyer klirens, nazal solunum epitelinin en önemli savunma mekanizmasıdır. Hormonal değişikliklerin nazal mukoza aktivitesini etkilediği varsayılmaktadır. Bu çalışmada sağlıklı kadınlarda menstrüel siklusun mukosilyer klirens süresi üzerine etkisini araştırmak amaçlanmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışma grubunu 20 -40 yaş arasında 25 sağlıklı kadın hasta oluşturdu. Ayrıntılı anamnez, kulak burun boğaz muayenesi ve nazal endoskopi sonrasında nazal mukosilyer klirens süresi, bir menstrüel siklus esnasında ovülasyon döneminde ve menstrüasyon esnasında sakkarin testi ile değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya katılan kadınların yaş ortalaması $34,68 \pm 4,63$ idi. Ovülasyon esnasında kadınların mukosilyer klirens hızı ortalaması $11,68 \pm 2,80$ iken, menstrüasyon esnasında bu değer $16,28 \pm 2,47$ olarak bulundu. Menstrüasyon esnasında mukosilyer klirens hızı ortalaması ovülasyon esnasındaki değere göre anlamlı derecede daha uzamış olarak saptandı ($p=0,0001$).

TARTIŞMA ve SONUÇ: Bu çalışmada, kadınların menstrüasyon esnasında nazal mukosilyer klirens süresinin uzadığı saptanmıştır. Menstrüasyon esnasında hastaların sıklıkla şikayetçi olduğu nazal tıkanıklık hissi nazal mukosilyer klirens süresinin uzamasına bağlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Menstrüel siklus, ovülasyon, menstrüasyon, nazal mukosilyer klirens süresi

S-016 GEBELERDE KOKU FONKSİYON DEĞİŞİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Aylin Gül¹, Beyhan Yılmaz¹, Songül Karababa¹, Selin Fulya Tuna¹, Fazıl Emre Özkurt¹, Neval Yaman Yörük², İsmail Topçu¹

¹Dicle Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, Diyarbakır

²Özel Batman Dünya Hastanesi, Batman

GİRİŞ: Hamile kadınların çoğu gebelik süresince kokuya duyarlılıktaki değişimi ifade etmektedirler. Son zamanlarda yapılan bir anket çalışmasında gebelerin %68'inde koku algılamasındaki değişim rapor edilmiştir. Ancak bu değişim bazı çalışmalarda kokuya duyarlılıkta artma olarak rapor edilirken bazılarında azalma veya anosmi olarak da bildirilmiştir.

Koku fonksiyonunu incelemek için kullanılan birçok test tekniği olmasına rağmen, sniffin stick testinin genişletilmiş versiyonu, koku eşliği, koku ayrımcılığı, koku tanımlama skorlarından dolayı diğerlerinden daha üstündür. Çalışmamızda kullandığımız test bataryası (koku şişe testi) sniffin stick testinin modifiye şekli olup, kendi kültürel yapımıza uygun kokular seçilerek oluşturuldu.

Çalışmada, her üç trimesterdaki gebelerle, gebe olmayan kadınlar arasında koku fonksiyon değişimlerinin incelenmesi amaçlandı.

GEREÇ ve YÖNTEM: Kadın doğum polikliniğine başvuran 35 sağlıklı gebe gönüllü ile kliniğimize başvuran 14 sağlıklı kadın gönüllü çalışmaya dâhil edildi. Tüm gönüllüler koku şişe testi ile test edildi.

BULGULAR: İlk trimester gebelerin toplam koku fonksiyon skorları, diğer trimester gebe ve gebe olmayan kadınlara göre daha düşük olarak değerlendirildi ($p < 0.005$).

TARTIŞMA ve SONUÇ: Sonuç olarak gebelik sırasında koku fonksiyonlarında değişiklik olmaktadır. İlk trimesterde koku duyarlılığında oluşan azalma gebeliğin sonlarına doğru normal skorlara ulaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İlk trimester gebe, koku tanımlama, koku ayırmacılığı, koku eşliği

S-017 NAZAL KAVİTE VE PARANAZAL SİNÜSLERİN MALİGN MELANOMLARI

Ceyda Karahan, Sercan Göde, Banu Yaman, Gülşen Kandiloğlu, Kerem Öztürk, Raşit Midilli, Halil Bülent Karıcı

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları AD, İzmir

GİRİŞ: Sinonazal malign melanomlar, primer olarak nazal kavite ve sinüslerin oldukça nadir görülen; ancak ayırıcı tanıda mutlaka düşünülmesi gereken kötü prognoza sahip hastalıdır. Tüm malign melanomların %0,5-2'si nazal kavitede görülür ve makroskopik ya da mikroskopik olarak melanin yokluğu nedeniyle tanı konması oldukça güçtür. Semptomların ortaya çıkma süresi, tanı konmasındaki zorluklar ve kür konusundaki deneyimlerin sınırlı olması nedeniyle nazal kaviteye ait bu hastalık, klinik olarak titizlikle incelenmesi gereken malignite grubunu oluşturmaktadır.

AMAÇ: Nazal kavite ve paranazal bölgede malign melanoma saptanan hastaların klinik ve tedavi özellikleri ile takipleri sonucunda sağkalım oranlarının sunulması amaçlanmıştır.

METOD: Ege Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı'nda 2003-2014 yılları arasında sinonazal malign melanom nedeniyle tedavi edilen 12'si erkek (%54,5), 10'u kadın (%45,4) toplam 22 hasta sağkalım süreleri, uygulanan tedavi protokolleri, cerrahinin özellikleri, hastalığın lokalizasyonu ve nüks oranları açısından retrospektif olarak incelenmiştir.

SONUÇ: Nazal malign melanomlar amelanositik ve multisentrik olma özelliklerinden dolayı cerrahi tedavisi zorluklar içeren tümörlerdir. Bu nedenle tüm nazal mukozayı eksize etmeyi amaçlayan sağlam cerrahi sınırlar ile tümörün çıkarılması temel amaç olmalıdır. Bu sınırlara ulaşabilmek için septum kıkırdağının alınması, detaylı kafa tabanı diseksiyonu ve kalan kemik

yapıların turlanması gibi yöntemler her vakada dikkatle uygulanmalıdır. Özellikle lakrimal kese çevresinde, olfaktör fossada ve sfenopalatin foramen civarında tümör yayılımı açısından dikkatli olunmalıdır. Cerrahi sınır negatifliğine olanak veren, tüm nazal mukozanın eksizyonu ve detaylı bir kafa tabanı diseksiyonu ile eksize edilebilir erken evre nazal malign melanomlarda kombine tedaviler de uygulanarak prognozun daha iyi olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Malign melanom, endoskopik sinüs cerrahisi, paranasal sinüs

S-018 SEPTOPLASTİ GEÇİRMİŞ OLAN HASTALARDA MEMNUNİYETSİZLİK NEDENLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ozan Kuduban¹, Fatih Bingöl¹, Ali Budak¹, Cüneyt Kucur²

¹Erzurum Bölge Eğitim Araştırma Hastanesi Kulak Burun Boğaz Kliniği, Erzurum

²Dumlupınar Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Kliniği, Kütahya

GİRİŞ: Septoplasti operasyonu sonrası hasta memnuniyetsizliği ve persistan nazal tıkanıklık sebeplerini değerlendirmek.

MATERYAL-METOD: Çalışmaya burun tıkanıklığı nedeniyle kliniğimize başvurmuş ve septum cerrahisi geçirmiş olan 90 hasta dahil edildi. Allerjik Rinit, Non-allerjik Rinit ve Nazal Polipozisi mevcut olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Bütün hastalardan detaylı bir anamnez alındıktan sonra otorinolojik ve panendoskopik muayeneleri yapıldı. Sonrasında hastaların burun tıkanıklıklarını derecelendirmek için Burun Tıkanıklığı Semptom Değerlendirme Skalası kullanıldı.

SONUÇLAR: Hastaların otorinolojik ve radyolojik muayeneleri sonucunda; 27 hastada (%30) persistan obstruktif septal deviasyon, 6 hastada (%7) persistan obstruktif septal deviasyon ile birlikte alt konka hipertrofisi, 7 hastada (%8) persistan obstruktif septal deviasyon ile birlikte nasal valv yetmezliği, 23 hastada (%25) alt konka hipertrofisi, 12 hastada (%14) nasal valv yetmezliği, 8 hastada (%9) nasal tip pitozisi, 5 hastada (%6) septal perforasyon ve 2 hastada (%2) da nazofaringeal lenfoid hiperplazi saptandı (Tablo 1).

TARTIŞMA: Burun tıkanıklığı nedeniyle opere edilecek hastalarda operasyonun planlanması aşamasında tıkanıklığa neden olabilecek bütün nedenler dikkatli bir şekilde değerlendirildikten sonra uygun ve eksiksiz bir cerrahi prosedür planlanmalıdır. Burun tıkanıklığı oluşturan tüm patolojilerin tedavi edilmediği durumda hastanın tekrar bir burun cerrahisine maruz kalması kaçınılmaz olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nazal obstruksiyon, persistan nazal obstruksiyon, septoplasti, endoskopik muayene

S-019 TEK TARAFLI SİNONAZAL PATOLOJİLER

Cuneyt Kucur, Fatih Ođhan, Onur Erdoğan, İsa Özbay, Nadir Yıldırım
Dumlupınar Üniversitesi, KBB Ana Bilim Dalı, Kütahya

AMAÇ: Tek taraflı nazal patoloji tespit edilmiş olan hastalarda, patolojik inceleme sonuçları ile lezyonların sıklığı ve eşlik eden semptomların değerlendirilmesi.

MATERYAL-METOD: Tek taraflı nazal lezyonu mevcut olan ve patolojik incelemesi yapılmış olan 56 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların klinik presentasyonu, muayene ve radyolojik görüntüleme bulguları, tedavi ve takip süreci değerlendirildi. Sonuç: Bulguları incelenen 56 hastanın 2 tanesinde malign neoplazm (1 adenoid kistik karsinom, 1 adenokarsinom), 3 tanesinde inverted papillom, 2 tanesinde Schneiderian tip inverted papillom 2 tane fibroz displazi, 2 tane pyojenik granülom, 2 tane retansiyon kisti saptandı. Diğer 43 hastada patolojik tanı, kronik enflamasyon ve polipoid oluşumlar idi. En sık gözlenen semptomlar, tek taraflı burun akıntısı ve burun tıkanıklığı idi. Özellikle neoplazm olgularında burun kanaması sıklığı anlamlı olarak artmıştı ($p < 0.05$). Tartışma: Tek taraflı sinonazal semptomları olan olgularda neoplazmlar akılda tutulmalıdır. Detaylı bir anamnez, dikkatli bir endoskopik muayene ve şüpheli olgularda uygun radyolojik görüntüleme yöntemleri ile altta yatan patoloji anlaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: sinonazal lezyon, tek taraflı sinonazal lezyon, sinonazal neoplazm

S-020 RİNOPLASTİ OLMAK İSTEYEN HASTALARDA PSİKOLOJİK DURUM ANALİZİ

Cuneyt Kucur¹, Ozan Kuduban², Ahmet Öztürk³, Mustafa Sıtkı Gözeler², Eda Şimşek², Zülküf Kaya²

¹Dumlupınar Üniversitesi, KBB Ana Bilim Dalı, Kütahya

²Erzurum Bölge Eğitim Araştırma Hastanesi, Erzurum

³Dumlupınar Üniversitesi, Psikiyatri Ana Bilim Dalı, Kütahya

AMAÇ: Rinoplasti talebi ile kliniğimize başvuran hastaların yaşam kalitesi skorlarını, benlik saygısı durumlarını ve anksiyete düzeylerini değerlendirmek

MATERYAL - METHOD: Kliniğimize rinoplasti talebi ile başvuran ve kendilerine bu nedenle rinoplasti uygulanan 41 hasta ile yaş ve cinsiyet yönünden eşleştirilmiş 34 sağlıklı gönüllü çalışmaya dahil edilmiştir. Rinoplasti uygulanan hastalara 1) Hastane depresyon ve anksiyete; 2) Liebowitz sosyal anksiyete; 3) Yaşam kalitesi (SF-36); 4) Rosenberg benlik saygısı ölçekleri ameliyat öncesi uygulanmıştır

SONUÇ: Liebowitz sakinme, kaygı ve sosyal anksiyete ölçeği total skorları çalışma grubu hastalarda anlamlı olarak yüksek bulunmuştur ($P < 0.001$). Yaşam kalitesi ölçeğinde; ağrı skorları ($P < 0.05$), canlılık skorları ($P < 0.05$), sosyal fonksiyon skorları ($P < 0.05$) ve duygusal

rol güclüğü skorları ($P < 0.05$) iki grup arasında farklılık göstermekte idi. Tartışma: Estetik cerrahi sonrası başarının en önemli belirleyicisi hasta memnuniyetidir. Bu nedenle, rinoplasti hastalarının değerlendirilmesinde medikal, sosyokültürel, psikolojik, ve çevresel faktörler dikkate alınmalıdır. Estetik cerrahi talep eden hastaların operasyon öncesi psikolojik durumunun dikkatlice değerlendirilmesi, hastaların karşılanması mümkün olmayacak beklentilerinin anlaşılmasında katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: rinoplasti, psikolojik durum analizi, kaygı ve anksiyete değerlendirilmesi

S-021 ADİPOZ KÖKENLİ KÖK HÜCRE İLE YAPAY KIKIRDAK MODELLEMESİ

Serkan Barışkan¹, Uzdan Uz², Seda Vatansever³, Müjde Kıvanç³, Kıvanç Günhan¹

¹Celal Bayar Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Hast. AD., Manisa

²Bayındır Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Kliniği, İzmir

³Celal Bayar Üniversitesi, Histoloji-Embriyoloji AD., Manisa

GİRİŞ: Kıkırdak dokusu, rekonstrüktif cerrahide kullanılan önemli materyallerden biridir. Defektin büyüklüğüne veya geçirilen cerrahiler nedeniyle yeterli miktarda ve kalitede otojen kıkırdak dokusu bulmak oldukça zordur. Son zamanlarda deneysel olarak adipoz dokudan, mezenkimal kök hücreler elde edilebilmekte ve kıkırdak hücrelerine diferansiasyonu sağlanabilmektedir.

Bu çalışmanın amacı sıçan adipoz kökenli mezenkimal kök hücrelerden kıkırdak hücreleri üretmeye çalışmak, üretilen bu hücrelerin biyomateryal ile sıçanın retroaurikuler bölgesine transfer edip, fonksiyonelliğinin histolojik ve immunohistokimyasal yollarla objektif olarak göstermeye çalışmaktır.

MATERYAL-METOD: Çalışmada 6 adet Wistar Hannover türü sıçanlar kullanılmıştır. Sıçanlara genel anestezi verildikten sonra peritoneal adipoz dokular eksize edilmiştir. Alınan materyal, bistüri yardımı küçük parçalara ayrılarak %0.075 kollejenaz tip 1 bulunan α -MEM kültür vasatı içerisinde inkübe edildikten sonra örnekler santrifüj edilmiştir. Sonra örnekler adipojenik kültür vasatı içerisine alınarak 21 gün kültüre edilmiştir. Sıçanlara transfer edilecek olan farklılaştırılmış hücreler %1 CE (Seryum) katkılı-13-93B3 bioaktif cam (biyomateryal) üzerine ekilerek retroaurikuler bölgeye implante edilmiştir. Transferin 30. gününde sadece implantasyon alanı (kulak kıkırdak dokusu alınmadan) eksize edilerek, histolojik ve immunohistokimyasal analizi yapılmıştır.

BULGULAR: Kültürün 2. gününden itibaren hem adipojenik hem de kök hücrelere ait hücrelerin olduğu görülmüştür. Kültürün 21. Gününde kollajen-II, bFGF ve Sox-9 immunoreaktivitesinin pozitif olduğu saptanmıştır.

Histolojik incelemelerde alınan doku örneklerinde biyomateryalin bağ dokusu ile sarıldığı, yapısını koruduğunun gözlemlendiği, biyomalzeme etrafında kıkırdak hücrelerinin olduğu ve kollajen-II - bFGF - Sox-9 immunoreaktivitelerinin pozitif olduğu saptanmıştır.

SONUÇ: Çalışmamızda hücrelerin kültür sonrasında adipoz kökenli hücrelerin farklılaşmasını tamamladığı, kullanılan biyomalzemenin doku ile uyumunun iyi olduğu, dokuya transferinden sonra bağ dokusu ile sarıldığı ve içerisinde yer yer kıkırdak hücrelerinin de olduğu saptanmıştır.

TARTIŞMA:

Farklılaşan hücrelerin in vitro - in vivo canlılığını devam ettirmesi ve biyomateryal ile uyumlu olmasıyla, bu prosedürün kıkırdak defektlerinin tamirinde de kullanılabileceği fikrine varılmıştır. Ancak bu yeni modalitede; dokuların dayanıklılığı, direnci ve olası malignensi süreci nedeniyle ileri çalışmalarla değerlendirilmesi gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: adipoz, biyomateryal, kıkırdak, kök hücre, mezenşimal

S-022 DENEYSEL OLARAK RATLARDA UYGULANAN NAZAL KORTİKOSTEROİDİN (MOMETAZON FUROAT) NAZAL LAVAJDAKİ SALGISAL IGA ÜZERİNE ETKİSİ

Fadlullah Aksoy¹, Remzi Dogan², İlker Koçak³, Bayram Veyseller¹, Orhan Özturan¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bayrampaşa Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Bölümü, İstanbul

³Kozluk Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Bölümü, İstanbul

AMAÇ: Nazal kortikosteroidler günümüzde birçok sinonazal patolojide etkili bir şekilde kullanılmaktadır. Salgısal Ig A; mukozal yüzeylerde sahip olduğu birçok etki ile organizmanın savunmasına rol oynayan önemli bir imünoglobulindir. Nazal kortikosteroidler uzun süre kullanılmasına rağmen salgısal Ig A üzerindeki etkileri bilinmemektedir. Çalışmamızda nazal kortikosteroidlerin nazal mukozadaki salgısal Ig A üzerindeki etkisi deneysel olarak araştırılmıştır.

MATERYAL-METOD: Çalışmamıza 24 adet dişi Sprague Dawley rat dahil edildi. Ratlar randomize olarak 3 gruba ayrıldı.

Grup 1(Mometazon furoat): Otuz gün boyunca 10 µl/nostril dozunda nazal mometazon furoat uygulandı

Grup 2 (Salin): Otuz gün boyunca 10 µl/nostril dozunda salin uygulandı.

Grup 3 (Kontrol): Çalışma süresince herhangi bir uygulama yapılmadı.

Grup 1 ve 2 de uygulanan kimyasallar her iki burun deliğine insülin enjektörünün ucuna fleksibil mikropipet takılarak uygulandı.

Tüm gruptaki sıçanların her iki burun deliğinden çalışmanın başlangıcında, 15. günde ve 30. günde nazal lavaj yapılarak yıkama solüsyonu (distile su) aspire edildi. Aspire edilen sıvılar -80 derecede saklandı ve çalışma sonunda birlikte çalışıldı.

BULGULAR: Grup 1'de 15. gündeki salgısal Ig A değeri bazal değere göre anlamlı olarak daha yüksekti (p=.021). 30.gün salgısal Ig A değeri ile 15.gün salgısal Ig A değeri arasında anlamlı fark mevcut değildir (p=.374).

Grup 2’de basal, 15.gün ve 30.gün salgısal Ig A değerleri arasında anlamlı fark bulunmamaktadır (p=.159).

Grup 3’de basal, 15.gün ve 30.gün salgısal Ig A değerleri arasında anlamlı fark bulunmamaktadır (p=.459).

Gruplararası salgısal Ig A bazal değerler arasında anlamlı fark bulunmamaktadır (p=.633).

15. günde grup 1’in salgısal Ig A değeri grup 2 ve 3’den anlamlı olarak daha yüksekti (p=.006)

30.günde grup 1’in salgısal Ig A değeri grup 2 ve 3’den anlamlı olarak daha yüksekti (p=.010)

SONUÇ: Çalışmamızda ulaştığımız sonuçlara göre nazal kortikosteroidler salgısal IgA düzeyini anlamlı olarak artırmaktadır. Literatürde ilk kez çalışmamızla nazal kortikosteroid ile salgısal IgA arasındaki ilişki ortaya konmuş olup klinik, randomize, prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: mometazon furoat, nazal irrigasyon, rat, salgısal Ig A,

S-023 FARKLI BURUN TAMPONLARININ POSTOPERATİF KOMPLİKASYONLAR ÜZERİNE ETKİLERİ

Mahmut Deniz, Zafer Çiftçi, Aklime Işık, Oral Burak Demirel, Erdoğan Gültekin

Namık Kemal Üniversitesi, KBB Ana Bilim Dalı, Tekirdağ

AMAÇ: Bu çalışmada septoplasti ve konka redüksiyonu ameliyatları sonrasında oluşabilen nazal sineşi, septal perforasyon, enfeksiyon ve epistaksisin kullanılan farklı burun tamponları ile ilişkisi olup olmadığının tespit edilmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL ve METHOD: Namık Kemal Üniversitesinde 1 Ocak 2012 ve 1 Ağustos 2013 tarihleri arasında endonazal cerrahi ameliyatı olmuş 130 hasta randomize olarak seçildi. Retrospektif olarak hastaların ameliyat dosyaları ve takip notları incelendi. Septal splint yada merosel tampon kullanan hastaların postoperatif bulguları incelendi ve istatistiksel bir anlam olup olmadığına bakıldı.

SONUÇLAR: Çalışmanın sonucunda her iki grup arasında nasal sineşi oluşumu açısından istatistiksel anlamlı farklılık saptandı (p<0.05); merosel tampon kullanan hastalarda sineşi oluşum sıklığı önemli ölçüde fazla bulundu. Öte yandan, septal perforasyon, enfeksiyon ve epistaksis yönünden her iki grup arasında istatistiksel anlamlı farklılık saptanmadı (p>0.05).

YORUM: Bulgularımız nasal splint kullanımının sineşi oluşumunu önlemede merosel tampona göre daha başarılı olduğunu göstermiştir. Bu komplikasyonu önlemek için ameliyat sonrası septal splint tercih edilebilir. Öte yandan, postoperatif enfeksiyon, epistaksis ve septal perforasyon etiolojisinde tampon dışı başka faktörlerin araştırılmasında fayda vardır.

Anahtar Kelimeler: enfeksiyon, epistaksis, sineşi, splint, septoplasti

S-024 ENDONAZAL ENDOSKOPİK CERRAHİNİN ÖNEMLİ VE ZOR ANATOMİK BÖLGELERE YERLEŞEN FİBRO-OSSEÖZ LEZYONLARIN EKSIZEYONUNDAKİ ROLÜ

Hazan Başak, Süha Beton, Babür Küçük, İrfan Yorulmaz, Cem Meço

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Ankara

AMAÇ: Endonazal endoskopik cerrahinin önemli yapılara komşu alanlarda yerleşen fibro-osseöz lezyonların rezeksiyonundaki başarısını ve olası intraoperatif postoperatif komplikasyonların kontrolünde kullanımının güvenilirliğini değerlendirmek

METOD: Çalışmamızda Ocak 2005- Eylül 2013 yılları arasında Ankara Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Kliniğinde opere edilen tüm sinonazal fibro-osseöz lezyon hastalarının dosyaları retrospektif olarak incelendi. Endoskopik cerrahi için zorlu alanlar frontal sinüs, kafa tabanı, orbita ve optik sinir üzerinde yerleşimli lezyonlar olarak tanımlandı. Açık veya kombine (açık ve endoskopik) cerrahi teknik ile eksize edilen lezyonlar çalışma dışı bırakıldı. Radyolojik çalışmalar, operasyon bulguları, cerrahi teknik, histopatolojik bulgular ve tedavi sonuçları değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya 58 hasta dahil edildi. Patoloji sonuçları incelendiğinde 41 (%70,6) osteom, 14 (%24,2) fibröz displazi, 3 (%5,2) ossifiye fibrom olgusu saptandı. Lezyonların 18 (%31) hastada frontal sinüste havalanma bozukluğuna yol açtığı görüldü. Kafa tabanı invazyonu 14 (%24,1) hastada saptandı. Optik sinir kompresyonu 6 (%10,3) hastada intraorbital uzanım ise 4 (%6,8) hastada tespit edildi. Kafa tabanından tümör eksizyonu sırasında 3 (%5,1) hastada beyin omurilik sıvısı (BOS) kaçığı kaçınılmaz olarak gelişti ve operasyon esnasında tanınarak aynı seansta tamiri gerçekleştirildi. Frontal resess ve sinüsü etkileyen lezyonlar için Draf prosedürleri uygulandı (2 Draf I, 8 Draf IIa, 6 Draf IIb, 2 Draf III). Ancak postoperatif dönemde 1 Draf I, 3 Draf IIa, 2 Draf IIb'nin frontal sinüs inflamatuvar hastalığı nedeniyle Draf III median drenaja dönüştürülmesi gerekti. Orbita ve optik siniri ilgilendiren lezyonların eksizyonu sonrası postoperatif periyotta görme kaybı gelişmedi. Operasyonlar esnasında majör kanama izlenmedi. Ortalama takip süresi 41,6±21,3 ay olarak saptandı.

SONUÇ: Endoskopik cerrahide rezeksiyonların zor olduğu kabul edilen alanlarda yerleşen fibro-osseöz lezyonların endonazal endoskopik yaklaşım ile tedavisi kabul edilebilir morbiditeye sahip güvenilir bir tekniktir. Operasyon esnasında olası BOS kaçıklarının fark edilmesi ve onarımı için cerrahlar tetikte olmalıdır. Uzun süreli takipler, gelişebilecek frontal sinüs inflamatuvar patolojilerinin tespiti için özellikle de frontal resesse müdahale edilmiş vakalarda gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Sinonazal fibroosseöz, fibröz displazi, osteoma, endonazal endoskopik

S-025 STERNBERG KANALI BOS FİSTÜLLERİNDE EŞZAMANLI GİZLİ KAFATABANI DEFEKTLERİ
Cem Meço, Hazan Başak, Süha Beton, Selçuk Mülazımoğlu, Tarık Babür Küçük, İrfan Yorulmaz
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ: Çalışmanın amacı persistan lateral kraniofaringeal kanal (Sternberg Kanalı) beyin omurilik sıvısı (BOS) fistüllerinde eşzamanlı gizli kalmış kafatabanı defektlerinin araştırılmasıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmaya Ocak 2007 ve Eylül 2013 tarihleri arasında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Sternberg kanalı BOS fistula onarımı yapılan hastalar dahil edildi. Operasyon öncesi tüm hastalara bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans sisternografi görüntülemeleri yapıldı. Ayrıca eşzamanlı kafatabanı defektlerinin cerrahi sırasında tespit edilmesi amacıyla tüm hastalara preoperatif olarak 10 kg başına 0.1 ml 5%lik Sodyum Fluorescein intratekal lomber yoldan verildi. Tüm hastalarda onarım için endonazal endoskopik cerrahi uygulandı. Eşzamanlı kafa tabanı defektini olup olmadığını anlamak için fluorescein filtresi ile bilateral diagnostik endoskopi yapıldı. Bu yöntem ile olan BOS sızıntıları takip edilebildiği gibi mukoza altındaki BOS birikimleri de tanınabildi. Hastaların demografik verileri, tanısal ve cerrahi bulguları ile sonuçları analiz edildi.

BULGULAR: Beş Sternberg kanal BOS fistülü opere edildi. Vakaların tümü kadındı. Sfenoid sinüs lateral duvarlarında kolayca tanınabilen ve beklenen defektler dışında iki hastada eşzamanlı, BOS sızıntısı izlenmeyen meningesel şeklinde ikinci gizli kalmış kafa tabanı defekti bulundu. Her iki defekt de olfaktör lifler etrafındaydı. Hastaların birinde defekt Sternberg kanal defektine göre kontralateral tarafta anterior kribriiform tabaka düzeyinde izlenirken, diğer hastada ipsilateral taraf posterior kribriiform tabaka düzeyinde saptandı. Tüm hastalarda, BOS fistüllerinde ve tanımlanan kafatabanı defektlerinde su geçirmez kapanma sağlandı ve ortalama 28 ay olan takip süresinde rekürrense rastlanmadı.

SONUÇ: Vaka serimizde Sternberg kanalı BOS fistülü tanısı alan hastalarda yüksek sayılabilecek oranda ikinci bir kafatabanı defekti varlığı tespit edildi. Asendan menenjit riskinden hastaları tamamen korumak için operasyon esnasında beklenenin dışında da kafa tabanı defekti olabileceği ve bu defektlerin de onarılması gerektiği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sternberg Kanalı, kafa tabanı defekti, meningoensefalosel

S-026 KEMİK SEPTUM DEVIASYONU VE KRANYOFASİYAL GELİŞİM İLE İLİŞKİSİNİN ANTROPOMETRİK OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Mehmet Durmuşoğlu¹, Mustafa Cenk Ecevit¹, Gülşah Zeybek², İpek Ergür², Pembe Keskinoglu³, Amaç Kiray²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İzmir

³Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İzmir

I

AMAÇ ve HİPOTEZ: Simetri yüzün estetik değerlendirmesinde oldukça önemlidir ve estetik cerrahilerde esas hedeflerden biridir. Kranyofasiyal yapı ile burunun simetrisi kadar septum deviasyonunun da ilişkisinin bilinmesi, rinoplasti gibi estetik cerrahilerde yaklaşımı etkileyebilecek önemli bir durumdur. Bu çalışmada kemik nazal septum deviasyonu ve kranyofasiyal yapı ilişkisinin antropometrik olarak incelenmesi planlanmıştır.

YÖNTEM: Uygun özellikteki 67 kafatasının frontal planda çekilen fotoğrafları üzerinden kemik nazal septum deviasyonu ölçümleri (deviasyon açısı, deviasyon genişliği, deviasyon indeksi, alan oranı) yapıldı. Nasion(N), prosthion(Pr) ve anterior nasal spin (A) noktaları ile laterallerdeki üçer nokta arasında (1-6 nolu noktalar) (Resim 1) toplam 18 tane yüz asimetrisi ölçümü yine fotoğraflar üzerinden yapıldı. Yüz asimetrisi oranları, ölçümler üzerinden hesaplandı. 14 tane kranyofasiyal ölçüm ise kumpas yardımı ile manuel olarak yapıldı ve bu ölçümler kullanılarak yedi tane kranyofasiyal indeks hesaplandı (Tablo 1). Deviasyon ölçümlerindeki değişimlerin diğer değişkenlere olan etkisi lineer regresyon analizi ile test edildi.

BULGULAR: Deviasyon ölçümleri ile kranyofasiyal ölçümler/indeksler arasında anlamlı ilişki saptanmamasına rağmen deviasyon açısı ölçümü ile 10 tane yüz asimetrisi ölçümü arasında negatif doğrusal ilişki saptandı (her birinde $p<0,05$). Etkilenen ölçümlerden yedisinin deviasyon tarafında olduğu belirlendi. Deviasyon tarafında etkilenen üç ölçüme ait regresyon katsayılarının daha yüksek olduğu saptandı (Tablo 2). Ayrıca tüm deviasyon ölçümleri ile bir asimetri oranı arasında doğrusal ilişki saptandı (her birinde $p<0,05$). Başka bir asimetri oranının ise alan oranı tarafından doğrusal bir şekilde etkilendiği belirlendi ($p<0,05$).

SONUÇ: Tüm bulgular, kullanılan formüller ve regresyon katsayıları göz önüne alınarak değerlendirildiğinde, kemik nazal septum deviasyonu ile yüz asimetrisi arasında negatif bir doğrusal ilişki olduğu görülmüştür. Bu ilişkinin deviasyon tarafında daha belirgin olarak ortaya konmuştur.

Literatürdeki sınırlı sayıda çalışma burun asimetrisi ya da septum deviasyonu ile yüz asimetrisi arasında ilişki olabileceğini gösterse de bu çalışmada ilişkinin doğrusal olarak ve ters yönde olduğu ortaya konmuştur. Bunun yanında septum deviasyonu için kullanılan ölçümlerin ne oranda geçerli oldukları araştırılmalı ve tanı değer noktaları belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: antropometri, deviasyon, kemik nazal septum, kranyofasiyal yapı, yüz asimetrisi

S-027 KRONİK RİNOSİNÜZİTTE OSTEİTİK KEMİK DEĞİŞİKLİĞİNİN ETKİSİ: PRİMER VE REVİZYON VAKALARDA HİSTOPATOLOJİK BİR ÇALIŞMA

Ceren Günel¹, Özden Özen Yükselen², H.sema Başak¹

¹Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Hastalıkları AD, Aydın

²Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji AD, Aydın

GİRİŞ: Bu çalışmada amacımız primer ve revision kronik rinosinüzit'li (KRS) vakalarda histopatolojik kemik değişikliklerini incelemektir. Ayrıca osteitik kemik değişikliğinin insidansını ve derecesini ve mukozal enflamasyonla ilişkisini ortaya koymayı hedefledik.

YÖNTEM: Kronik rinosinüzit tanısı alarak endoskopik sinüs cerrahisi (ESC) geçirecek hastalar 2 gruba ayrıldı. İlk kez ESC geçirenler primer grubu, ≥ 2 ESC geçirenler revizyon grubu oluşturdu. Operasyon esnasında etmoid bulla lameli üzerini örten mukoza ile birlikte histopatolojik inceleme için ayrıldı. Hastanın öyküsüne kör olan aynı patolog tarafından spesmenler incelendi. Mukozal değişiklikler enflamatuar hücre infiltrasyonu, doku eozonofilisi (< 5 per high power field (HPF), $5 - 10$ per HPF, > 10 per HPF), skuamöz metaplazi varlığı/yokluğu, subepitelyal ödem ve fibrosiz'e göre değerlendirildi. Kemik değişiklikleri periosteal kalınlaşma derecesi, osteoblastik-osteoklastik aktivite ve yeni kemik formasyonuna göre derecelendirildi.

BULGULAR: Hastaların %65.8'inde osteitik kemik değişiklikleri saptandı. Osteit prevalansı primer grupta %70.3, revizyon grupta % 56.8 idi. Osteit varlığı ile astım ve aspirin intoleransı arasında bir ilişki yoktu ($p=0.195$, $p= 0.689$). İki grup arasında osteit varlığı ile anlamlı bir farklılık yoktu ($p=0.229$). Osteit şiddeti ile primer ve revizyon grup arasında farklılık yoktu ($p=0.639$). Osteit şiddeti nazal polipli ve nazal polipsiz KRS hastaları arasında farklı değildi ($p=0.054$). Osteit varlığı ile doku eozonofilisi arasında anlamlı bir ilişki vardı ($p < 0.01$). Osteit ile enflamatuar hücre baskınlığı arasında anlamlı bir ilişki varken ($p = 0.01$), subepitelyal ödem ($p = 0.630$), skuamöz metaplazi ($p= 0.369$) ve fibrosiz ($p= 0.367$) arasında anlamlı bir ilişki yoktu.

SONUÇ: Osteit sinüsleri çevrileyen kemik remodelizasyonudur ve tedaviye dirençli KRS'de önemli rolü olduğu düşünülmektedir. Patofizyolojisini multifaktöriyel olduğu düşünülse de altta yatan sebep net değildir. Biz primer ve revizyon grup ile osteiti varlığı arasında anlamlı bir ilişki olmadığı için osteitik kemik değişikliğinde cerrahinin primer bir rolü olmadığını düşünüyoruz. Osteitin doku eozonofilisi ile anlamlı ilişkisi bulunmaktadır. Osteit saptanan hastalar postoperatif rekürrensleri önlemek amacı ile steroid tedavisinden fayda görebilirler.

Anahtar Kelimeler: osteit, kronik rinosinüzit, nazal polipozis, rekürrens

S-028 ORAL STEROİD KULLANIMININ ENDOSKOPIK SİNÜS CERRAHİSİ SIRASINDA İNTRAOPERATİF KANAMAYA ETKİSİ

Ceren Günel, H.Sema Başak

Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Hastalıkları AD, Aydın

GİRİŞ: Bu çalışmada oral steroidlerin preoperatif kullanımının intraoperatif kanama ve cerrahi saha kalitesine etkisini araştırmayı amaçladık. İkinci amacımız, osteit skorunun

endoskopik sinüs cerrahisinde intraoperatif kanama volümünü tahmin etmede kullanılıp kullanılmayacağını saptamaktır.

YÖNTEM: Bu çalışma, çift kör, randomize bilateral nazal polipli 65 hastadan oluşmaktadır. Operasyon öncesi Kortiko grubuna 2 gün oral prednizolon (1 mg/kg) dozunda verilir, ardından doz düşürülerek tedavi 10 güne tamamlanmıştır. Kontrol grubu plasebo almıştır. Operasyon öncesi tüm hastalara aynı hekim tarafından Lund-Mackay BT skorlaması ve endoskopik Lund-Kennedy skorlaması yapılmıştır. Osteitik kemik değişiklikleri Kennedy osteitis score (KOS) göre skorlanmıştır. Tüm hastalar aynı protokole genel anestezi altında uyutulmuştur. Tüm hastalar aynı hekim tarafından ve Messerklinger tekniği ile opere edilmiştir. Operasyon esnasında kanama miktarı aspirasyon toplama kabından ölçülmüştür. Cerrahi saha kalitesi lineer skala üzerinden (0 kötü, 10 kuru) cerrah tarafından hesaplanmıştır.

BULGULAR: Heriki grup arasında preoperatif Lund- Kennedy, Lund-Mackay ve KOS değerleri bakımından bir farklılık yoktu ($p > 0.05$). Ortalama kanama miktarı kortiko grubunda 239.44 (76.25 – 350.0) ml ve kontrol grubunda 203.10 (72.50 – 275.0) olarak bulundu. Gruplar arasında kanama miktarı açısından fark yoktu ($p = 0.495$). Cerrahi saha kalitesi kortiko grubunda 7.21 (6.00 – 9.00) ve kontrol grubunda 5.81 (3.00 – 8.75) olarak saptandı. Cerrahi saha kalitesi kortiko grubunda daha yüksekti ($p = 0.36$). KOS ile kanama miktarı ve cerrahi saha kalitesinde azalma arasında her iki grupta da bir ilişki saptanmadı ($p > 0.05$).

SONUÇ: Oral steroidler nazal polipozisin medikal tedavisinde elimizdeki tek güçlü ajanlardır. Bu ajanları hem cerrahi tedavi seçeneğini azaltmak amacıyla hem de cerrahi tedavi sonrası rekürrensleri önlemek amacıyla sıklıkla kullanılmak zorunda kalıyoruz. Nadir ancak önemli yan etkileri olan oral steroidleri preoperatif dönemde operasyonu kolaylaştırmak için kullanmanın gerekli olmadığını düşünüyoruz. Ayrıca bu çalışma ile radyolojik osteit skorunun intraoperatif kan kaybını tahminde kullanılabilecek bir marker olmadığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: oral steroidler, kronik rinosinüzit, endoskopik sinüs cerrahisi, intraoperatif kanama

S-029 DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ KBB KLİNİĞİ KOKU REHABİLİTASYONU SONUÇLARIMIZ
Hüseyin Özyay¹, Mustafa Cenk Ecevit¹, Mehmet Durmuşoğlu¹, Çağdaş Güdücü², Adile Öniş², Semih Sütay¹

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, KBB Anabilim Dalı, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Biyofizik Anabilim Dalı, İzmir

AMAÇ: Bu çalışmada koku kaybı yakınması ile polikliniğimize başvuran hastaların tanı ve tedavi özelliklerinin değerlendirilmesi planlandı.

GEREÇ-YÖNTEM: Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı Rinoloji Polikliniğine 2011-2014 yılları arasında koku kaybı yakınması ile başvuran hastaların

dosyaları retrospektif olarak incelenerek demografik verileri, muayene bulguları, yapılan subjektif ve objektif koku testi sonuçları, uygulanan tedavi ve takip sonuçları değerlendirildi.

BULGULAR: Ana yakınması hiposmi ya da anosmi olan 19 hasta (12 erkek, 7 kadın) çalışmaya dahil edildi. Yaş aralığı 24-69 olup ortalama yaş 50,1'di. Ortalama izlem süresi 12,3 ay olarak hesaplandı (minumum 3 ay, maksimum 36 ay). Subjektif ve objektif koku testi ile değerlendirilen hastaların 9'unda (%47,3) anosmi, 10'unda (%52,7) hiposmi tespit edildi. Etiyolojik faktörler idiyomatik (%84,2), travmatik (%10,5) ve iyatrojenik (%5,3) olarak saptandı. Hastaların tedavilerinde topikal steroidler, oral kortikosteroidler ve koku rehabilitasyonu kullanıldı. Koku egzersizi günde iki kez gül, vanilya, kahve ve kakao koklanması şeklinde önerildi. 16 idiyomatik koku bozukluğu olan hastanın yedisinin (%43,8) sadece koku rehabilitasyonundan, beşinin (%31,3) medikal tedavi ve koku rehabilitasyonundan fayda gördüğü tespit edildi. İki hastanın (%12,5) rehabilitasyonun etkisiz olacağı düşüncesiyle tedaviyi reddettiği saptandı. İki hastanın (%12,5) ise takip dışı kaldığı belirlendi. Diğer gruptaki üç hastamızın koku rehabilitasyonundan fayda görmediği tespit edildi. Koku rehabilitasyonu önerilen toplam 19 hastadan 11'inde (%63,1) rehabilitasyondan sonra koku alma duyusunda belirgin subjektif düzelme olduğu ortaya konarken idiyomatik hasta grubunda bu oranın %68,8 olduğu izlendi.

SONUÇ: Bu çalışma hastaların izlem süreleri kısa olmasına rağmen (ort:12,3 ay) belirli kokular ile yapılan koku rehabilitasyonunun idiyomatik hastalarda olfaktor duyarlılığı arttırdığını, koku tanıma ve ayırt etme özelliğini geliştirdiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Anosmi, hiposmi, koku rehabilitasyonu

S-030 TAVŞAN SEPTOPLASTİ MODELİNDE, ANKAFERD BLOOD STOPPER KULLANIMININ HİSTOPATOLOJİK OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

İsrafil Orhan¹, Remzi Doğan², Fadlullah Aksoy³, Bayram Veyseller³, Orhan Özturan³, Mukaddes Eşrefoğlu⁴, Mehmet Şerif Aydın⁴

¹Sütçü İmam Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, Kahramanmaraş

²Bayrampaşa Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Bölümü, İstanbul

³Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, İstanbul

⁴Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

AMAÇ: Bu çalışma bitkisel kökenli, organik bir hemostatik olan Ankaferd Blood Stopper'in (ABS) septoplasti operasyonunda kullanımı ve tavşan nazal septal dokuları üzerindeki etkisinin araştırılması amacıyla yapıldı.

YÖNTEM: Çalışma, ağırlıkları 2500-3500 gr (ortalama 3000 gr) arasında değişen 30 Yeni Zellanda türü erişkin erkek tavşan üzerinde yapıldı. Tavşanlar, rastgele seçilerek dört gruba ayrıldı.

Grup 1 (n=6): Kontrol (Septoplasti uygulanmayan grup)

Grup 2 (n=8): Septoplasti + Tampon

Grup 3 (n=8): Septoplasti + ABS

Grup 4 (n=8): Septoplasti + Tampon + ABS

Tüm gruptaki denekler iki hafta sonra sakrifiye edilerek nazal septumları lateral rinotomi tekniği ile total olarak çıkarıldı. Kartilajinöz nazal septumlar alınarak, septumun benzer bölgelerinden örnekler hazırlandı. Kesitler Hematoksilen-Eosin ve Masson-Trichrome ile boyandıktan sonra tüm spesmenler aynı patolog tarafından ışık mikroskopu ile mukozal ülserasyon, mukozal kalınlık, kartilaj kalınlığı ve inflamatuvar hücre infiltrasyonunun şiddeti dikkate alınarak değerlendirildi. Elde edilen veriler Kruskal-Wallis varyans analizi ve Mann-Whitney U testleri kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR: Mukozal ülserasyon ve inflamatuvar hücre infiltrasyonunun şiddeti açısından gruplar kendi aralarında ve kontrol grubuyla karşılaştırıldığında histopatolojik farklılık saptanmadı.

Mukozal kalınlık açısından karşılaştırıldığında en yüksek değer Grup 2'de idi. Grup 1 ve 2 arasında mukozal kalınlık açısından anlamlı bir fark varken, Grup 1 ile 3 arasında anlamlı bir fark bulunmadı. Mukozal kalınlık açısından Grup 2 ile 4 arasında anlamlı bir fark yoktu. Kartilaj kalınlığı en fazla Grup 2'de bulundu. Grup 1 ve 2 arasında kartilaj kalınlığı açısından anlamlı fark varken, Grup 1 ile 3 arasında anlamlı bir fark bulunmadı. Kartilaj kalınlığı açısından Grup 2 ile 4 arasında anlamlı bir fark mevcuttu.

SONUÇ: Nazal tamponlar kartilaj ile mukoperikondrium arasındaki teması sağlasa da postoperatif hasta konforunu kötü yönde etkilemektedir. Nazal tamponların bütün potansiyel dezavantajlarından Ankaferd Blood Stopper kullanılarak kaçınılabılır.

Anahtar Kelimeler: Tavşan, Ankaferd Blood Stopper, septoplasti

S-031 DİABETİK NÖROPATİLİ HASTALARDA OLFAKTÖR DİSFONKSİYON VE HİPERBARİK OKSİJEN TEDAVİSİNİN ETKİNLİĞİ

Bayram Veyseller¹, Remzi Doğan², Elif Ece Doğan³, Nazan Değirmenci⁴, Fadlullah Aksoy¹, Orhan Özturan¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bayrampaşa Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Bölümü, İstanbul

³Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

⁴Ağrı Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Bölümü, Ağrı

AMAÇ: Tip 2 Diabetes Mellitus'lu (DM) diabetik nöropati hastalarda olfaktör disfonksiyon ve hiperbarik oksijen tedavisi etkinliğinin gösterilmesidir.

Hastalar ve Metodlar: Çalışmamıza hastanemizde Tip 2 DM tanısı ile takip edilen ve diabetik nöropati tanısı alan 32 hasta (Grup 1) ile herhangi bir sağlık problemi olmayan 30 sağlıklı gönüllü (Grup 3) dahil edildi. Grup 1 deki hastalara 30 seans HBO tedavisi uygulandı. Otuz seans sonunda kontrollere gelen 27 hastanın (Grup 2) sonuçları değerlendirmeye alındı.

Hastaların ve sağlıklı gönüllülerin demografik bilgileri kaydedildikten sonra Connecticut Chemosensory Clinical Research (CCCRC) testi kullanılarak olfaktör fonksiyonları değerlendirildi.

SONUÇLAR: Grup 1’de yaş ortalaması 55.9 ± 7.4 , Grup 2’nin 56.1 ± 6.1 , Grup 3’te ise 54.7 ± 5.8 olup gruplar istatistiksel olarak benzerdi. Grup 1’in butanol eşik test ortalaması 4.56 ± 1.29 , Grup 2’nin ise 5.62 ± 0.74 , Grup 3’ün ise 6.43 ± 0.66 olup istatistiksel olarak aralarında anlamlı fark bulundu. Grup 1’in koku ayırtma test (ortonazal test) ortalaması 4.40 ± 1.89 , Grup 2’de 5.37 ± 0.92 , Grup 3 ‘te ise 6.55 ± 0.71 istatistiksel olarak aralarında anlamlı fark saptandı. Grup 1’in total skor ortalaması 4.45 ± 1.48 , Grup 2’nin 5.50 ± 0.66 , Grup 3 te ise 6.49 ± 0.54 olup aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark görüldü.

SONUÇ: Nöropatili Tip 2 diabetik hastalar normal bireyler ile karşılaştırıldığında olfaktör fonksiyon bozukluğu olduğu görüldü ve bu hastalarda hiperbarik oksijen tedavisi uygulaması sonrasında koku fonksiyonlarında istatistiksel olarak anlamlı bir düzelme olduğu saptandı. Hiperbarik oksijen tedavisinin diabetik olfaktopatili hastalarda koku disfonksiyonları tedavisinde yeri olabileceği ilk kez bu çalışmada gösterildi.

Anahtar Kelimeler: tip 2 diabetes mellitus, olfatör disfonksiyon, diabetik nöropati, hiperbarik oksijen tedavisi

S-032 ALT KONKA HİPERTROFİSİ TEDAVİSİNDE KULLANILAN RADYOFREKANS VEYA NAZAL KORTİKOSTEROİDİN MUKOZAL KONTRAKTİLİTEYE ETKİSİ

Orhan Özturan¹, Erol Şentürk¹, Remzi Doğan², Yavuz Selim Yıldırım¹, Selahattin Tuğrul¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bayrampaşa Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Bölümü, İstanbul

AMAÇ: Nazal obstrüksiyonun en sık nedenlerinden biri alt konkanın mukozal hipertrofisidir. Mukozal hipertrofiyi tedavi etmek amacıyla günümüzde en sık radyofrekans ve/veya nazal kortikosteroid uygulamaları yapılmaktadır. Uygulanan bu yöntemlerin konka kontraktilesi üzerine etkisi bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı konka kontraktilesinin objektif ölçüm parametreleri ile incelenmesidir.

MATERYAL-METOD: Çalışmamıza nazal obstrüksiyon şikayeti ile gelen ve alt konka hipertrofisi tanısı alan 82 hasta dahil edildi. Hastalar randomize şekilde iki gruba ayrıldılar. Grup 1(n=41)’deki hastalara 12 hafta boyunca nazal kortikosteroid uygulandı. Grup 2(n=41)’deki hastalara ise radyofrekans uygulandı. Çalışmanın başlangıcında ve 12 hafta sonra tüm hastalara dekonjestan öncesi ve sonrası akustik rinometri ve rinomanometri yapıldı.

BULGULAR: Her iki grup yaş ve cinsiyet açısından benzerdi.

Akustik Rinometri Sonuçları: Hem Grup 1’de hem de Grup 2’de postop MCA-1, MCA-2 ve VOL(0-5) değerlerinde anlamlı artışlar mevcuttu. Her iki grup arasında preop dekonjestanlı ve

dekonjestansız ölçümlerde MCA-1, MCA-2 ve VOL(0-5) değerleri açısından anlamlı fark yoktu. Her iki grup arasında postop dekonjestanlı ve dekonjestansız ölçümlerde MCA-1, MCA-2, VOL(0-5) değerleri açısından anlamlı fark yoktu. Grup 1'de operasyon sonrasındaki (3.ay) kontraktilite oranları ile operasyon öncesi değerler arasında anlamlı bir fark saptanmadı. Grup 2'de operasyon sonrasındaki (3.ay) kontraktilite oranları ile operasyon öncesi değerler arasında anlamlı bir fark bulundu.

Rinomanometri Sonuçları: Hem Grup 1'de hem de Grup 2'de postop NAR anlamlı olarak azalırken FLOW değerlerinde anlamlı artış mevcuttu. Her iki grup arasında ise preop ve postop NAR ve FLOW değerleri açısından anlamlı fark mevcut değildir.

SONUÇ: Çalışmamızda literatürde ilk kez alt konka hipertrofisi tedavisinde kullanılan RF ve nazal kortikosteroid tedavilerinin kontraktilite üzerindeki etkisi incelenmiştir. Bu sonuçlara göre kortikosteroid uygulaması nazal kontraktilite fonksiyonunu radyofrekans uygulamasına göre daha iyi korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: alt konka, akustik rinometri, mukozal kontraktilite, rinomanometri

S-033 LATERAL KRUSLARIN TOTAL SERBESLEŞTİRİLMESİ VE 3 BOYUTLU REPOZİSYONU

Emre İlhan¹, Gökçe Şimşek², Tefik Sözen³

¹Rhino-Center KBB & Estetik Cerrahi Kliniği, İstanbul.

²Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, KBB Anabilim Dalı, Kırıkkale.

³Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, KBB Anabilim Dalı, Ankara.

AMAÇ: Nazal tip, estetik burun anatomisinde kişisel farklılık ve çeşitliliğin oldukça sık görüldü bir bölgedir. Rinoplasti cerrahisinde en zorlayıcı kısım olan tip cerrahisinin önemli bir kısmı da lateral kruslara yapılan müdahaleleri içermektedir. Özellikle Türk halkında sıklıkla karşılaşılan kozmetik problemlerin başında nazal tipi oluşturan anatomik yapılara özgü sorunlar ve pitotik nazal tip deformitesi gelmektedir. Kalın ve sebace cilt tipinin sıklığı bir kenara, middle ve lateral krusların uzun olması ile beraber lateral krusların sefalik malpozisyonu, bu hasta popülasyonunda belirgin olan nazal tip sorunlarıdır. Bu yazımızda sarkık, pitotik ve sefalik malpoze nazal tiplerde rotasyonu arttırmak ve lateral krusu 3 boyutlu yeniden şekillendirmek için nazal tip cerrahisinde yenilikçi bir ameliyat tekniğini sunmayı amaçladık.

YÖNTEM-GEREÇLER: Kliniğimize Ocak 2013- Ocak- 2014 tarihleri arasında kozmetik nedenlerle başvuran ve rinoplasti uygulanmış hasta dosyaları retrospektif olarak incelendi. Tip cerrahisinde lateral krusun tamamen serbesleştirildiği ve 3 boyutlu olarak yeniden şekil verildiği hastalar çalışmaya dahil edildi.

BULGULAR: Toplam 100 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların hepsi kadındı. Bütün olgular primer açık teknik rinoplasti tekniği ile opere edildi. İntraoperatif burun analizinde tüm hastalarda lateral krusların sefalik malpozisyonu, middle ve lateral krusun uzun olması, artmış nazal projeksiyon, büllöz ve kutu şekilli nazal tip ile karakterize parantez burun

deformitesi mevcuttu. Lateral krusların tamamen serbesleştirilmesini nazal tipin 3 boyutlu rekonstrüksiyonu takip etti. İntraoperatif herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmayan hastaların hiçbirinde revizyon isteği olmadı. Cerrahi sonuçlar hasta ve cerrah açısından tatminkar bulundu.

SONUÇ: Bu teknikte lateral krusun 3 boyutlu repozisyon ile güçlendirilmesi ve desteğinin artırılması sağlanmaktadır. Böylelikle ülkemizde yaygın görülen nazal tip sorunlarının giderilmesinde rinoplastinin önemli bir aşaması olarak uygulanması mümkün olabilir.

Anahtar Kelimeler: Lateral krural repozisyon, nazal kartilaj, rinoplasti, cerrahi sonuçlar.

S-034 SEPTOPLASTİNİN VÜCUT LİPİD PROFİLİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ-ÖN ÇALIŞMA

Başak Çaypınar¹, Serap Şahin Önder², Ayşe Aslı Şahin Yılmaz², Çağatay Oysu²

¹Yalvaç Devlet Hastanesi, Isparta

²Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

AMAÇ: Septum deviasyonu ile buna bağlı gece burun tıkanıklığı, apne, horlama şikayetleri olan ve septoplasti planlanan hastaların lipid profillerinin septoplasti ile değişiminin değerlendirilmesi

MATERİAL ve METOD: Çalışmaya dahil edilen 18-65 yaş arası, 7 kadın 11 erkekten oluşan 18 hastanın onunun BMI' leri 25' in altında iken yedisinin vücut kitle indeksleri 25' in üzerindedir. Preoperatif ve postoperatif 3.aydaki lipid profilleri, DAS skorları(gece burun tıkanıklığı, apne, horlama) kıyaslanmıştır.

BULGULAR: Preop BMI ölçümlerine göre postop BMI ölçümlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim görülmemiştir.Preop DAS düzeylerine göre postop DAS düzeylerinde gözlenen düşüşler istatistiksel olarak anlamlıdır.

Tüm grup BMI indeksine bakılmaksızın değerlendirildiğinde HDL, LDL, trigliserit, total kolesterol düzeylerinde postop gözlenen düşüşler istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). BMI gruplamasına göre olguların preop ve postop HDL düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).BMI gruplamasına göre olguların preop ve postop kolesterol düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).BMI gruplamasına göre olguların preop ve postop trigliserit düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$). BMI düzeyi 25 ve üzerinde olan olguların preop kolesterol düzeylerine göre postop kolesterol düzeylerinde görülen düşüş istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$).

TARTIŞMA: Daha önce obstrüktif uyku apnesi ve adenotonsiller hipertrofisi olan vakalarda metabolik faktörlerin değerlendirildiği pek çok çalışma bulunmaktadır. Erişkinde ve çocukta obstrüktif uyku apnesine bağlı pulmoner hava alanının daralması ve kronik hipoksi tartışılmış, obstrüksiyonun adenotonsillektomiye bağlı yok edilmesi ile düşen CRP değerleri ve azalmış

insülin direnci saptanmıştır. Yine adenotonsiller hipertrofi ile düşük HDL seviyelerini ilişkilendiren çalışmalar mevcuttur. Biz de septum deviasyonu ve buna bağlı gece burun tıkanıklığı, apne ve horlama şikayeti olan kronik hipoksili hastalarda preop. ve postop. 3. aydaki kolesterol değerlerini araştırdık.

SONUÇ: BMI indeksinden bağımsız olarak septoplasti sonrası kronik hipoksi sorunu çözülen veya azaltılan hastalarda total kolesterol değerlerinin anlamlı olarak düştüğü saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Septoplasti, horlama, Apne, Lipid, Kolesterol, Vücut kitle indeksi

S-035 RİNOPLASTİDE ORTA ÇATI REKONSTRÜKSİYONUNDA 'AUTO-SPREADING SPRİNG FLAP' TEKNİĞİ

Sabri Baki Eren, Selahattin Tuğrul, Berke Özücer, Orhan Özturan
Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Fatih, İstanbul

GİRİŞ: Rinoplastide burnun orta çatısının rekonstrüksiyonu önem taşımaktadır. Primer rinoplastide dorsal redüksiyon sonrasında ek önlemler alınmadığında; uzun dönemde açık çatı, ters V deformitesi ve nazal valf yetersizlikleri ile sonuçlanabilmektedir. Orta çatı rekonstrüksiyonunda greft, flep, sütür ve bunların çeşitli modifikasyonları yaygın olarak kullanılmaktadır.

AMAÇ: Çalışmanın amacı "auto-spreading spring flap" (ASSF) adını verdiğimiz sütür tekniğinin tanımlanması ve hasta sonuçlarının sunulmasıdır. Bu teknikle amaçlanan septum ve üst lateral kartilajlar arasındaki doğal T konfigürasyonunun taklit edilmesi; estetik dorsal kaş-burun hattını oluştururken bir yandan da fonksiyonelliğin korunduğu bir orta çatının yeniden kurulmasıdır.

MATERYAL ve METOD: Belirgin osseokartilaginöz dorsal kemeri olan primer açık teknik rinoplasti operasyonu uygulanan 15 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastalarda orta çatı rekonstrüksiyonu ASSF tekniğiyle yapıldı. Burnun ameliyat öncesi ve sonrası kozmetik değerlendirmesi hastalar tarafından Görsel Analog Skala (VAS) ile yapıldı. Preoperatif ve postoperatif Akustik Rinometri (AR) yapılarak nazal valf açıklığı değerlendirildi. Ameliyat öncesi ve sonrası semptomlar Nazal Obstrüksiyon Semptom Değerlendirme (NOSE) skalası ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Hastalar (ortalama yaş 32.2 ± 6.3) ortalama 12,6 ay boyunca takip edildi. Preoperatif NOSE skoru 65.0 ± 13 iken postoperatif değerlendirmede 7.7 ± 10 'a indi. Hastaların preoperatif ortalama VAS değerleri 32.5 ± 20 iken bu değer postoperatif ortalaması 88 ± 9 'a yükseldi. AR'de her iki burun boşluğu toplam ortalama MCA1 sonuçları 1.56'dan 2.16 cm² ye yükseldi. İntranazal total volüm 16.3'dan 24.8 cm³ 'e yükseldi.

SONUÇ: Yeni tanımlanan ASSF sütür tekniğiyle opere edilen vakalarda normal anatomik konfigürasyona daha yakın bir rekonstrüksiyon sağlanmaktadır. Estetik olarak iyi sonuçlar alınmış, fonksiyonel olarak da tatmin edici sonuçlar gözlemlenmiştir. Bu teknik, Auto-spreader flep'teki gibi, dorsal kemerin septal komponentinin rezeksiyonu sonrası üst lateral kartilajların yeterli miktarda bırakılmasıyla uygulanabilir. Özellikle sınırlı kartilaj greft kaynağı olan vakalarda alternatif bir orta çatı rekonstrüksiyon yöntemi olabilir.

Anahtar Kelimeler: rinoplasti, spreader greft, spreader flap, orta çatı, dorsum, hump

S-036 PİTOTİK VE KALIN CİTLİ BURUNLARDA 'APAÇIK DORSAL RİNOPLASTİ' YAKLAŞIMI

Orhan Özturan, Berke Özücer, Fadlullah Aksoy, Selahattin Tuğrul

Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Fatih, İstanbul

GİRİŞ: Rinoplastik cerrahi genel olarak osseo-kartilajinöz iskelet patolojileriyle ilgilenmektedir. Kalın ve yağlı ciltli; pitotik burunlu hastalarda uygun sefalik rotasyon sağlanmasıyla ortaya çıkan 'cilt fazlalığı' orta ve uzun dönemde sonuçları estetik ve fonksiyonel olarak bozmaktadır. Cilt eksizyonu gerektiren bu tip olgularda ameliyatın bitiminde başlangıçta yapılan transkolümellar insizyona ek olarak dorsal bölgeden cilt rezeksiyonu genellikle tercih edilen bir yöntemdir.

AMAÇ: 'Apaçık dorsal rinoplasti' adını verdiğimiz yaklaşımdaki amaç cilt rezeksiyonu ihtiyacı olan ileri seviyede pitotik (<75° nazolabial açılı) ve kalın-yağlı ciltli hastalarda cilt eksizyonunun vakanın başında yapılmasıdır. Böylece transkolümellar insizyon ihtiyacı olmadan vakadaki tüm osseokartilajinöz rekonstrüksiyon cilt eksizyonu ile sağlanan dorsal pencereden tamamlanmaktadır. Bu yaklaşımla opere ettiğimiz hastaların sonuçları sunulmuştur.

MATERYAL ve METOD: Çalışmaya ileri derecede pitotik ve kalın-yağlı derili burna sahip 45 yaş üstü dokuz erkek hasta dahil edildi. Kozmetik sonuçlar, preoperatif ve postoperatif Görsel Analog Skala (VAS) ile hastalar tarafından değerlendirildi. Fonksiyonel sonuçlar, ameliyat öncesi ve sonrasında Nazal Obstrüksiyon Semptom Değerlendirme (NOSE) skalası ile karşılaştırıldı. Nazolabial açı (NLA) preoperatif ve postoperatif 3. 12. ve 24. aylarda ölçüldü. Hastaların dorsal skarları Stony Brook Skar Değerlendirme Skalası (SBSES) ile değerlendirildi.

BULGULAR: Hastalar (ortalama yaş 51.4±4.8) ortalama 20,6±8.4 ay boyunca takip edildi. Preoperatif değerlendirmede ortalaması 23.3±25.6 olan VAS skorunun postoperatif ortalama değeri 92.6±14.8 idi. Preoperatif ve postoperatif NOSE skorları 79.5±16.5 ve 11.5±11.5di. Ortalama preoperatif NLA 72.9±2.9 dereceydi; 3. postoperatif ayda bu değer 92±6.5 derece, birinci postoperatif yılda ise 91±5.4 dereceydi. İkinci yılı aşkın takipleri yapılan 4 hastada yapılan NLA ölçümlerinde ilk postoperatif değere göre 2 dereceden az derotasyon görüldü.

Ortalama SBSSES skorları 5 üzerinden 4.1 ± 0.8 'di. Sadece bir hastada dermabrazyon ve skar revizyonu ihtiyacı duyuldu.

SONUÇ: Bu yaklaşımla cilt rezeksiyonu gerektiren cerrah ve hasta için memnuniyetsizlikle sonuçlanabilecek ileri derecede pitotik burunlarda başarılı estetik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: rinoplasti, ptotik burun, kalın cilt, cilt rezeksiyonu, açık teknik

S-037 NAZAL POLİPOZİSLİ HASTALARDA KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ

Yavuz Selim Yıldırım¹, Berke Özücer¹, Erdem Devci², Ali Emre Dursun², Orhan Özturan¹, İsmet Kırpınar²

¹Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Fatih, İstanbul

²Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Psikiyatri Anabilim Dalı, Fatih, İstanbul

AMAÇ: Bu çalışma nazal polipozisli hastaların kişilik özelliklerini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Nazal polipozis ile depresif, çekingen, bağımlı, pasif-agresif, obsesif kompulsif, narsistik, histrionik, şizoid ve paranoid kişilik tip gibi kişilik özellikleri arasında ilişki incelenerek tamamen sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırılmıştır.

HASTA & METOD: Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz polikliniğine Ekim 2013 – Mart 2014 tarihleri arasında başvuran grade 3 ve 4 nazal polipozisi olan 18 ardışık hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların geçirilmiş travma veya nazal cerrahi öyküsü ve eğitim seviyeleri sorgulanmıştır. Her bir hastaya ayrı olmak üzere Kişilik İnanç Ölçeği (Personality Belief Questionnaire (PBQ), Kendini Değerlendirme Envanteri (STAI Formu), Beck Depresyon Ölçeği (BDI) ve Beck Anksiyete Ölçeği uygulanmıştır. Bu değerler nazal muayenelerinde herhangi bir patoloji saptanmayan 40 sağlıklı kontrol grubunun değerleriyle karşılaştırılmıştır.

BULGULAR: Hastaların cinsiyet ve eğitim durumları açısından benzer özellikler mevcuttu. Hastaların çekingen, pasif-agresif, obsesif kompulsif, narsistik, histrionik, şizoid ve paranoid kişilik tip değerlendirmeleri açısından sağlıklı kontrol grubuyla benzer özelliklere sahipti. Antisosyal ve bağımlı kişilik özellikleri açısından nazal polipozisli hastalar sağlıklı kontrol grubuna kıyasla istatistik olarak anlamlı seviyede yüksek skorlara sahipti. BDI ve Beck Anksiyete Ölçeği skorları sağlıklı hastalara kıyasla anlamlı olarak yüksekti.

SONUÇ: Nazal polipozisin antisosyal ve bağımlı kişilik yapısıyla anlamlı ilişkisi ortaya konmuştur. Beck anksiyete ve depresyon değerlendirme skala skorları nazal polipozisli grupta anlamlı seviyede yüksekti.

Anahtar Kelimeler: nazal polipozis, kişilik tipleri, anksiyete, depresyon, Beck ölçeği, kişilik inanç ölçeği

S-038 ALERJİK RİNİT MODELİNDE H1 DIŞI HİSTAMİN RESEPTÖRLERİ VE NÖROJENİK ENFLAMASYON

Kıvanç Günhan¹, Uzman Uz², Sevinç İnan³, Elgin Türköz Uluer³, Gökçe Tanyeri⁴

¹Celal Bayar Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Hst. AD., Manisa

²Bayındır Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Hst. Kliniği, İzmir

³Celal Bayar Üniversitesi, Histoloji-Embriyoloji AD., Manisa

⁴Yerköy Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Hst. Kliniği, Yozgat

Alerjik rinit, toplumun %12-20'sini etkileyen bir hastalık olmasına rağmen, fizyopatolojisi açısından kesin ve yeterli bilgi edinilememiş ve küratif tedavisi henüz bulunamamış bir hastalıktır.

Bu çalışmanın amacı; alerjik rinit fizyopatolojisinde etkin olma ihtimali olan diğer histamin reseptörlerinin, interlökinlerin, periferik veya santral sinir uyarılarının varlığını ve aktivasyonlarını deneysel alerjik rinit modelinde immunohistokimyasal olarak araştırılmasıdır.

MATERYAL-METOD: 12 adet geni bilindik Wistar cinsi erkek sıçan, 2 haftalık karantina döneminden sonra kontrol ve alerjik rinit (AR) olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. Kontrol grubuna sadece intraperitoneal-intranazal serum fizyolojik verilmiştir. Alerjik rinit indüklenerek olan deneklere intraperitoneal-intranazal ovalbumin verilmiştir. Sürecin sonunda denekler kurban edilerek, nazal mukoza örnekleri mikroskopik diseksiyonla çıkarılmıştır ve immunohistokimyasal olarak değerlendirilmiştir. Değerlendirmede anti-histamin-reseptör-antikor (Anti-AHR) 1, 2 ve 3 ile nazal mukozada histamin 1, 2 ve 3 reseptör varlığı ve yoğunluğu araştırılmıştır. Sinir büyüme faktörü (NGF) ile muhtemel nörojenik enflamasyon değerlendirilmiştir. İnterlökin (IL) 4, 5 yoğunluğu bakılarak eozinofillerin yaşam sürelerine etkileri incelenmiştir. Rhodamin (Rho) ve proteaz aktive edici faktör 2 (PAR-2) incelemelerinde ise histamin reseptörlerinin hangi sinirler aracılığıyla etkili olduğu incelenmiştir.

BULGULAR: Kontrol grubu mukoza örneklerinin immunohistokimyasal değerlendirilmesinde anti-AHR1, anti-AHR2, anti-AHR3, NGF, IL4, IL5, Rho immunoreaktivitelerinin hafif düzeyde olduğu ancak PAR2'nin çok yüksek ve Vasküler endotelial büyüme faktörü (VEGF) 'nün orta düzeyde olduğu bulunmuştur.

Alerjik rinit grubu mukoza örneklerinin immunohistokimyasal değerlendirilmesinde, anti-AHR1'de çok yüksek, anti-AHR2'de yüksek, anti-AHR3'de orta düzeyde ve NGF, IL4, IL5'de yüksek düzeyde, Rho'da orta, PAR2'de yüksek ve VEGF'de çok yüksek immunoreaktivitesi olduğu izlenmiştir. İmmunohistokimyasal sonuçlar Tablo 1'de verilmiştir.

SONUÇ: Çalışmamızda, kontrol grubunda immunohistokimyasal olarak belirgin bir alerjik aktivite elde edilmezken, alerji indüklenen grupta deneysel alerjik rinit modelinin başarılı

olduğu gözlenmiştir. Bu alerjik rinit modelinde sadece histamin 1 reseptörünün değil, özellikle diğer iki histamin reseptöründe alerjide etkin olduğu izlenmiştir. Bunun yanı sıra NGF ve VEGF'nin normalden fazla aktif olması, fizyopatolojide vasküler ve nörojenik mekanizmalarında sorumlu ve etkin olabileceğini akla getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: alerji, deneysel, histamin, nörojenik, reseptör, rinit